

31-01-

† Μνήμη τῶν Ἅγίων καὶ Θαυματουργῶν Ἀναργύρων
Κύρου καὶ Ἰωάννου.

ΕΝ ΤΩ ΟΡΘΡΩ

Ὕχος λῃ Ἀπόλει

χ̄ μ̄ κ̄

χ̄ θ̄ ε̄ ο̄ ο̄ς κ̄ῡ ρ̄ῑ ο̄ς κ̄αῑ ε̄ π̄ε̄ φ̄ανεν̄η̄

χ̄ μ̄ιν̄ ε̄ν̄ λ̄ο̄ γ̄η̄ μ̄ε̄ ν̄ο̄ς̄ ο̄ ε̄ρ̄ χ̄ο̄ μ̄ε̄ ν̄ο̄ς̄ ε̄ν̄

χ̄ ο̄ ν̄ο̄ μ̄ατ̄ῑ κ̄ῡ ρ̄ῑ ῑ ῑ ῑ ῑ ο̄ῡ

Στίχος 1. Ἐξομολογεῖσθε τῷ Κυρίῳ, ὅτι ἀγαθός,
ὅτι εἰς τὸν αἰῶνα τὸ ἔλεος Αὐτοῦ. (**Τὸ ὡς ἄνω**)

Στίχος 2. Πάντα τὰ ἔθνη ἐκύκλωσάν με, καὶ
τῷ Ὄνόματι Κυρίου ἡμυνάμην αὐτούς.

χ̄ θ̄ ε̄ ο̄ς κ̄ῡ ρ̄ῑ ο̄ς κ̄αῑ ε̄ π̄ε̄ φ̄ανεν̄η̄ μ̄ιν̄

χ̄ ε̄ν̄ λ̄ο̄ γ̄η̄ μ̄ε̄ ν̄ο̄ς̄ ο̄ ε̄ρ̄ χ̄ο̄ μ̄ε̄ ν̄ο̄ς̄ ε̄ν̄ ο̄ ν̄ο̄

χ̄ μ̄ατ̄ῑ κ̄ῡ ρ̄ῑ ῑ ῑ ῑ ο̄ῡ

Στίχος 3. Παρὰ Κυρίου ἐγένετο αὕτη, καὶ ἐστί¹
θαυμαστὴ ἐν ὀφθαλμοῖς ἡμῶν. (**Τὸ ὡς ἄνω**)

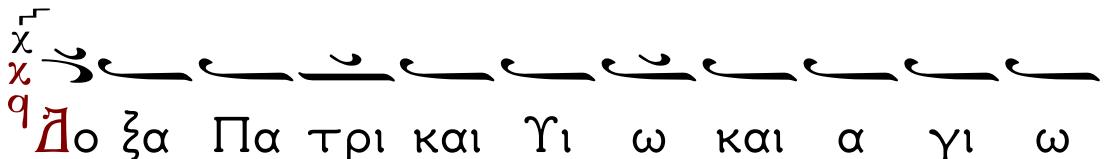
Ἀπολυτίκιον

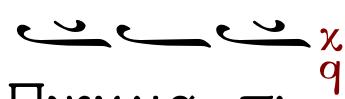
Ὕχος πλ. α'. Τὸν συνάναρχον Λόγον.

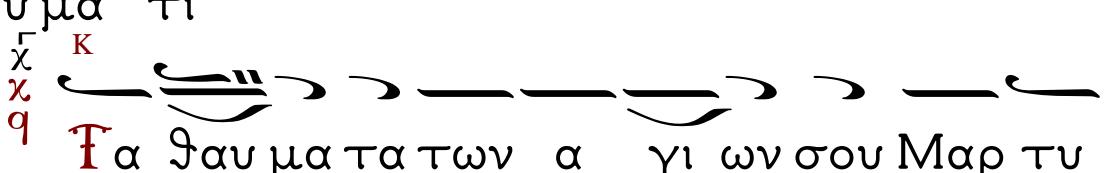
Ἴατρῶν ἔυνωρίδα τὴν θεοπρόβλητον, Κῦρον τὸν πάνυν ἀνδρεῖον, καὶ Ἰωάννην στερρόν, ὡς Μαρτύρων ἀμαρύγματα τιμήσωμεν, καὶ θαυμασίων αὐτουργούς, ἴωμένους τῶν πιστῶν, τὰς νόσους τὰς δυσιάτους, τῇ τοῦ Θεοῦ συνεργείᾳ, λιτὰς αὐτῶν ἀπεκδεχόμενοι.

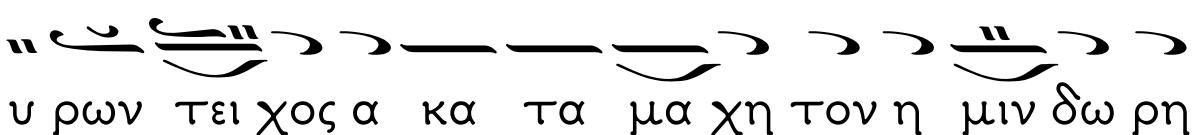
Ἀπολυτίκιον τῶν Ἅγίων

Ὕχος πλ. α'

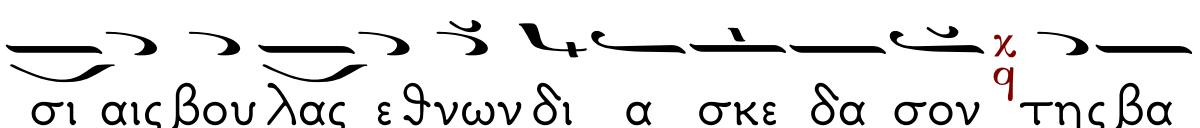

Do xi Πα τρι και γι ω και α γι ω

Pneuma ti

Ta theau ma ta tau α γι ω σου Μαρ τυ

υ ρων τει χος α κα τα μα χη τον η μιν δω ρη

σα με νος Χρι στε ο Θε ος ταις αυ των ι κε

σι αις βου λας ε θηνων δι α σκε δα σον της βα

σι λει ας τα σκηπτρα κραται ω ασονως μο
 νος α γα θο ος και φι λανθρω πος
 Και νυν και α ει και εις τους αι ω
 νας των αι νων α μην
 Χαι ρε Πυλη Κυρι ου η α δι ο δευ
 τος χαι ρε τειχος και σκε πη των προ στρε χον
 των εις σε χαι ρε α χει μαστε λι μην και α πει
 ρο γαμε η τε κου σα εν σαρ κι τον Ποιη
 την σου και Θε ον πρε σβευ ου σα μη ελ λει
 πης υ περ των α νυ μνου ουν των και προ σκυ
 νου ουν των το ο κοον σου ου ου ου

Μετὰ τὴν α΄ Σπιχολογίαν

Κάθισμα. Ὡχος α!

Τὸν τάφον Σου, Σωτήρ.

Προστάται ταχινοί, ἀνιάτως νοσούντων, καὶ ἄγρυπνοι φρουροί, εὔσεβούντων ἀπάντων, ὑπάρχετε Ἅγιοι, Ἰωάννη μακάριε καὶ πανένδοξε, πνευματοφόρητε Κῦρε· Ὁθεν σήμερον ὕμῶν τὴν πάνσεπτον μνήμην ἀσμένως γεραίρομεν.

Δόξα. Τὸ αὐτό.

Καὶ νῦν. Θεοποιόν.

Υμνοῦμέν σε ἀεί, ἀγεώργητε χώρα, τοῦ πάντων Ποιητοῦ, ζῶντος ὅδατος κρήνη, βροτῶν παραμύθιον, καὶ χαρᾶς κόσμου πρόξενε, παναμώμητε ὑπεραγία Παρθένε, τὰ συστήματα τῶν Ὁρθοδόξων ἀπάντων εὐήχοις μελίσμασι.

Μετὰ τὴν β΄ Σπιχολογίαν

Κάθισμα. Ὡχος δ!

Ταχὺ προκατάλαβε.

Φωστῆρες τρισμέγιστοι θεοειδῶν ἀρετῶν, τὰ πάθη ἴώμενοι τὰ ζιφερὰ τῶν βροτῶν, τοῦ Πνεύματος χάριτι, Κῦρε σημειοφόρε καὶ σεπτὲ Ἰωάννη, σκέπετε οὐρανόθεν τοὺς ὕμᾶς εὐφημοῦντας, καὶ ὄθλους τοὺς ἀρίστους ὕμῶν ὕμνοις γεραίροντας.

Δόξα. Τὸ αὐτό.

Καὶ νῦν. Θεοτοκίον.

Θεὸν πανοικτίρμονα καὶ Λυτρωτὴν τοῦ παντός, τεκοῦσα πανύμνητε, ὑπερφυῶς Μαριάμ, τοὺς δούλους σου οἴκτειρον, καὶ πρὸς τῆς μετανοίας χειραγώγησον τρίβους, πάντας τοὺς ἀνυμνοῦντας τὸν σὸν πάνσεπτον Τόκον, καὶ πόθῳ εἰς αἰῶνας Ἄγνη, σὲ μεγαλύνοντας.

Μετὰ τὸν Πολυέλεον Κάθισμα.

Ὕχος γ'!

Τὴν ὡραιότητα.

Δυάδα πάνσεμνον, ἀνευφημήσωμεν, τὴν διαλάμψασαν, βολαῖς ἱάσεων, καὶ θεραπεύουσαν δεινά, νοσήματα τῶν μερόπων, τοῦ Σταυροῦ τῇ χάριτι, Κῦρον τὸν πνευματέμφορον, καὶ τὸν γενναιόφρονα, Ἰωάννην ὡς πίστεως, φανοὺς τηλαυγεστάτους βιωντες· Χαῖρε, δυὰς κλεινῶν μαρτύρων.

Δόξα. Τὸ αὐτό.

Καὶ νῦν, Θεοτοκόν.

Τὴν σκοτισθεῖσάν μου, ψυχὴν καταύγασον, φωτὶ τῆς χάριτος, τοῦ θείου Τόκου σου, Ἄγνη Παρθένε Μαριάμ, ἐλπὶς τῶν ἀπηλπισμένων, καὶ ἀχλὺν ἀπέλασον, τῶν ἀπείρων πταισμάτων μου,

ὅπως εὕρω ἔλεος, ἐν τῇ ὥρᾳ τῆς Κρίσεως, καὶ
πόθῳ ἀσιγήτως βοῶ σοι· Χαῖρε ἡ
Κεχαριτωμένη.

Τὸ α' Ἀντίφωνον τοῦ δ' Ἡχου.

Ἐχος^{Γ' τος}

Ἐκ νεοτητοῖς μου πόλια απολεμει με παθητικαλλα αυτος αντιλα βου και σωσον Σωτηριου^{Λις}
 Λις⁶
 Βισουντες Σιων αισχυνθητε αποτου Κυριου ου ως χορτος γαρ πυρι ε

σεσθεα πεζη ραμ με νοι^{Λις}
 Λοξα Πατρι και γιω και Αγι^{Λις}
 ω Πνευματι^{Π Β}
 Λοξα γιω Πνευματι πασαψυχη ζω

ου ου ται και καθαρσει ψου ται λαμ πρυνε

31-01 ΟΡΘΡΟΣ ἈΓΙΩΝ ἀΝΑΡΓΥΡΩΝ ΚΥΡΟΥ καὶ ΙΩΑΝΝΟΥ

ται^π τη^β Τρι^γ α δι^γ κη^γ Μο^γ να^γ α δι^γ ι ε^γ ρο^γ

κρυ^γ φι^γ ω^γ ς

και^μ νυν^β και^β α ει^β και^β εις^β τους^β αι^β ω^β νας^β

τον^π αι^β ω^β νων^β αμην^β

γι^π ω^β Πνευ^γ μα^γ τι^γ α^γ να^γ βλυ^γ υ^γ ζει^γ τα^γ

της^π χα^β α^β ρι^β τος^β ρει^β θρα^β αρ^π δευ^β ο^β ον^β τα^β α^β

πασαν^γ την^γ κτι^γ ι^γ σιν^γ προς^γ ζω^γ ο^γ γο^γ νι^γ ι^γ αν^γ

Προκείμενον Ὁχος δν

Ὁχος^{τος} ^β

θα^χ μα^γ στο^γ ο^γ Θε^γ ο^γ εν^γ τοι^γ α^γ γι^γ οι^γ

αυτου^γ (δις)

Στιχ. Τοις Ἅγιοις τοῖς ἐν τῇ γῇ Αὐτοῦ
ἐθαυμάστωσεν ὁ Κύριος.

31-01 ΟΡΘΟC ἈΓΙΩΝ ἀΝΑΡΓΥΡΩΝ ΚΥΡΟΥ κ& ΙωΑΝΝΟΥ

χ M B
θαυμαστο ο ος ο Θε ος εν τοις
α γι οις αυτου ου ου ου ου ου

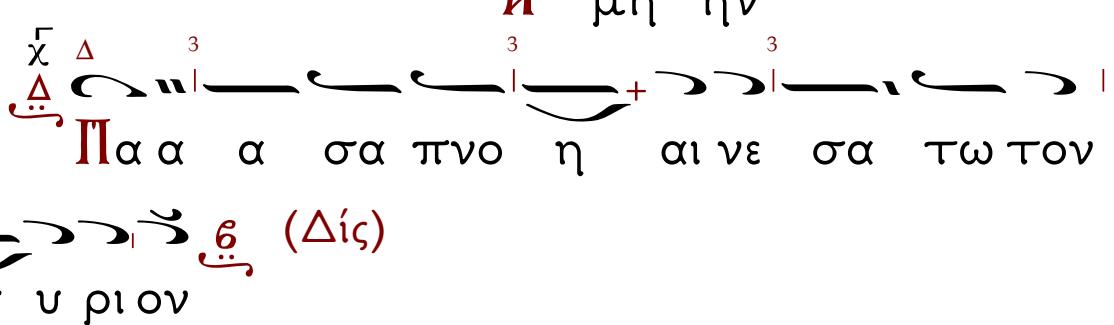
Τάξις Εὐαγγελίου τοῦ Ὁρθρου
Πᾶσα Πνοὴ Αἰνεσάτω

‘Ο Διάκονος: Τοῦ Κυρίου δεηθῶμεν

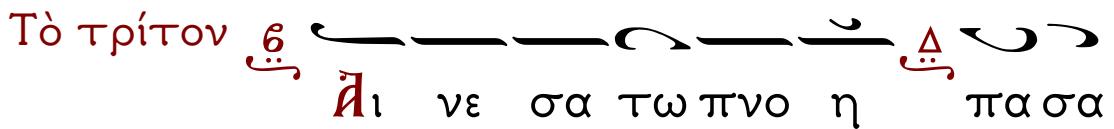
‘Ο Χορός:
Δικυρι ε ε λε η σον Δι

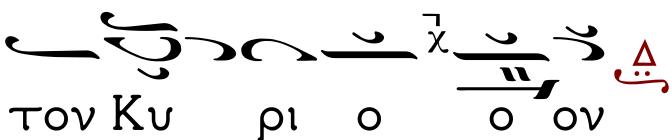
‘Ο Ιερεύς: “Οτι Ἅγιος εἶ ὁ Θεὸς ἡμῶν, ...”

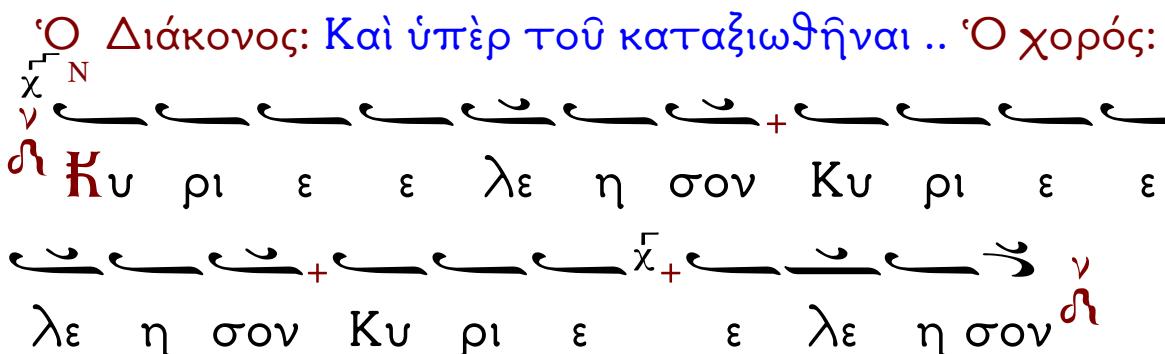
‘Ο Χορός:

μη ην
Πα α α σα πνο η αι νε σα τω τον

Κυ υ ρι ον (Δίς)

Τὸ τρίτον
Δι νε σα τω πνο η πα σα

τον Κυ ρι ο σον

‘Ο Διάκονος: Καὶ ὑπὲρ τοῦ καταξιωθῆναι .. ‘Ο χορός:

Δικυρι ε ε λε η σον Κυ ρι ε ε
λε η σον Κυ ρι ε ε λε η σον Δι

‘Ο Διάκονος: Σοφία. ’Ορθοί, ἀκούσωμεν τοῦ ἀγίου
Εὐαγγελίου. ‘Ο Ιερεύς: Εἰρήνη πᾶσι.

‘Ο Χορός: γ Δι Και τω Πνευματισου γ

‘Ο Ιερεύς: ’Εκ τοῦ κατὰ (...) Ἅγιου Εὐαγγελίου τὸ
ἀνάγνωσμα.

‘Ο Διάκονος: Πρόσχωμεν.

ό Χορός: γ Δι Το ζα σοι Κυ ρι ε Δο ζα σοι γ

‘Ο Ιερεύς: (Ἀνάγνωσις Εὐαγγελίου)

‘Ο Χορός: Δόξα Σοι, Κύριε, δόξα Σοι.

‘Ο Ν΄ ψαλμός χύμα.

Ἐλέησόν με, ὁ Θεός, κατὰ τὸ μέγα ἔλεός
σου, καὶ κατὰ τὸ πλῆθος τῶν οἰκτιρμῶν σου
ἔξαλειφον τὸ ἀνόμημά μου.

Ἐπὶ πλεῖον πλῦνόν με ἀπὸ τῆς ἀνομίας μου
καὶ ἀπὸ τῆς ἀμαρτίας μου καθάρισόν με.

Οτι τὴν ἀνομίαν μου ἐγὼ γινώσκω, καὶ ἡ
ἀμαρτία μου ἐνώπιόν μού ἐστι διαπαντός.

Κοὶ μόνῳ ἥμαρτον, καὶ τὸ πονηρὸν ἐνώπιόν
σου ἐποίησα, ὅπως ἀν δικαιωθῆς ἐν τοῖς λόγοις
σου, καὶ νικήσῃς ἐν τῷ κρίνεσθαι σε.

Ίδοù γὰρ ἐν ἀνομίαις συνελήφθην, καὶ ἐν ἀμαρτίαις ἔκισσησέ με ἡ μήτηρ μου.

Ίδοù γὰρ ἀλήθειαν ἡγάπησας· τὰ ἄδηλα καὶ τὰ κρύφια τῆς σοφίας σου ἐδήλωσάς μοι.

Ραντιεῖς με ὑσσώπῳ, καὶ καθαρισθήσομαι· πλυνεῖς με, καὶ ὑπὲρ χιόνα λευκανθήσομαι.

Ἀκουτιεῖς μοι ἀγαλλίασιν καὶ εὔφροσύνην· ἀγαλλιάσονται ὅστέα τεταπεινωμένα.

Ἀπόστρεψον τὸ πρόσωπόν σου ἀπὸ τῶν ἀμαρτιῶν μου, καὶ πάσας τὰς ἀνομίας μου ἔξαλειψον.

Καρδίαν καθαρὰν κτίσον ἐν ἐμοί, ὁ Θεός, καὶ πνεῦμα εὐθὲς ἐγκαίνισον ἐν τοῖς ἐγκάτοις μου.

Μὴ ἀπορρίψῃς με ἀπὸ τοῦ προσώπου σου, καὶ τὸ Πνεῦμά σου τὸ Ἅγιον μὴ ἀντανέλῃς ἀπ' ἐμοῦ.

Ἀπόδος μοι τὴν ἀγαλλίασιν τοῦ σωτηρίου σου, καὶ πνεύματι ἡγεμονικῷ στήριξόν με.

Διδάξω ἀνόμους τὰς ὁδούς σου, καὶ ἀσεβεῖς ἐπὶ σὲ ἐπιστρέψουσι.

Ρῦσαι με ἔξ αἰμάτων, ὁ Θεός, ὁ Θεὸς τῆς σωτηρίας μου· ἀγαλλιάσεται ἡ γλῶσσά μου τὴν δικαιοσύνην σου.

Κύριε, τὰ χείλη μου ἀνοίξεις, καὶ τὸ στόμα μου ἀναγγελεῖ τὴν αἰνεσίν σου.

“Οτι, εἰ ἡθέλησας θυσίαν, ἔδωκα ἄνδροις
ἀναγγελεῖ τὴν αἰνεσίν σου.

Θυσία τῷ Θεῷ, πνεῦμα συντετριμμένον,
καρδίαν συντετριμμένην καὶ τεταπεινωμένην ὁ
Θεὸς οὐκ ἔξουδενώσει.

Ἄγαθυνον, Κύριε, ἐν τῇ εὐδοκίᾳ σου τὴν
Σιών, καὶ οἰκοδομηθήτω τὰ τείχη Ἱερουσαλήμ.

Τότε εὐδοκήσεις θυσίαν δικαιοσύνης,
ἀναφορὰν καὶ ὀλοκαυτώματα.

Τότε ἀνοίσουσιν ἐπὶ τὸ θυσιαστήριόν σου
μόσχους.

Ὅχος Δι

χ μ Δ
Δο ζα Πα τρι και γι ω και Α

γι ω Πνευμα τι

Ταις των Α θλο φο ο ρων πρεσβει αις ε

ε λε η μον ε ζα λει ψον τα πλη θη ρτων ε

μωων εγ κλη ματων

Και νυν και α ει και εις τους αι ω νας

των αι ω νων Α μην

Ταις της Θε ο το ο κου πρεσβει αις ε

ε λε η μον ε ζα λει ψον τα πλη θη ρτων ε

μωων εγ κλη ματων

Εῖτα ψάλλομεν τὸ Ἰδιόμελον.
Ὕχος πλ. β'.

π λε η σον με ο Θε ος ♂ κα τα
 το με γα ε λε ος σου ♂ και κα τα το
 πληθος των οι κτοιρμων σου ♂ ε ξα λειψον ♂
 το α νο ο μη μα α α α μου
 π λε γυ ρων ξυ νω ρις α γι ο λε
 ε κτε ♂ συν Χριστω α γα αλ λει εν θει οις δω
 ω ω μα α α σι ♂ Κυ ρε και Ι ι ω
 α α α αν νη ως α θλη σε ως ε σοπ
 τρον χα ριν ου ουν δα ψι λη ♂ πα ρε χειν πα σιν
 α πει λη η η φας ♂ ρω σιν ψυ χης και σω μα

31-01 ΟΡΘΡΟΣ ἈΓΙΩΝ ἀΝΑΡΓΥΡΩΝ ΚΥΡΟΥ καὶ ΙΩΑΝΝΟΥ

α α τος δυ να μιν τοις α νυ μνου σι σου ου ου
ε εκ θυ υ μως ^Δ την υ περ λα μπρο ο ον α
α α θλη η η η σι ι ι ι ι ιν ^Δ ^Φ

Σῶσον, δός Θεός, τὸν λαόν Σου... Κύριε, ἐλέησον (ιβ').

(διξ)

Εἶτα δὲ Κανὼν τῆς Θεοτόκου,
καὶ οἱ β' τῶν Ἅγίων

Οι Κανόνες.
Κανών τῆς Θεοτόκου.
·Ο Είρμος

Ἄχος πᾶς — Γα

χ N Γ
Δι Y γραν δι ο δευ σας ω σει ξη ραν Δι π
την Αι γυ πτιι αν μο χθη ρι αν δι α φυ γων
Δι o Iσ ρα η λι της α νε βο ο α τω
λυ τρω τη και Θε ω η μων α σω μεν Δις
η μας Δι

Πολλοῖς συνεχόμενος πειρασμοῖς, πρὸς σὲ
καταφεύγω, σωτηρίαν ἐπιζητῶν· Ὡ Μῆτερ τοῦ
Λόγου καὶ Παρθένε, τῶν δυσχερῶν καὶ δεινῶν
με διάσωσον.

Δι N Γ
Πολλοῖς συ νε χο με νος πει ρα σμοις Δι

Π Ν Γ

προς σε κατα φε ευ γω σω τη ρι αν ε πι
ζη των Ω Μη τερ του Λο γου και Παρ θε νε
των δυ σχε ρων και δει νων με δι α σωσον

Γ Δ Υ

η μας

Παθων με ταράττουσι προσβολαι, πολλῆς
ἀθυμίας, ἐμπιπλῶσαι μου τὴν ψυχήν·
εἰρήνευσον, Κόρη, τῇ γαλήνῃ, τῇ τοῦ Γίοῦ καὶ
Θεοῦ σου, Πανάμωμε.

Παθων με τα ρατ του σι προ σβο λαι πολ
λης α θυ μι ι ας εμ πι πλω σαι μου την ψυ
χην ει ρη νευ σον Κο ρη τη γα λη νη την
του Γι ου και Θε ου σου Πανα μω με

Ἄγιον περ α γι α Θε ο το κε σω ωσον

η μας ἄγιον

Σωτῆρα τεκοῦσάν σε καὶ Θεόν, δυσωπῶ,
Παρθένε, λυτρωθῆναι με τῶν δεινῶν· σοὶ γὰρ
νῦν προσφεύγων ἀνατείνω, καὶ τὴν ψυχὴν καὶ
τὴν διάνοιαν.

Ἄγιον περ α γι α Θε ο το κε σω ωσον ἄγιον

σω πω Παρ θε νε λυ τρω θη ναι με των δει

νων ἄγιοι γαρ νυν προς φευ γων α να τει νω

και την ψυ χην και την δι α νοι αν ἄγιον

Ἄγιον περ α γι α Θε ο το κε σω ωσον

η μας ἄγιον

Νοσοῦντα τὸ σῶμα καὶ τὴν ψυχήν,
ἐπισκοπῆς θείας, καὶ προνοίας τῆς παρὰ σοῦ,
ἀξίωσον, μόνη Θεομῆτορ, ὡς ἀγαθὴ ἀγαθοῦ τε
λοχεύτρια.

Γ δ Νοσουν τα το σω μα και την ψυ χην
ε πι σκο πης θει ας και προ νοι ας της πα ρα
σου δ α ζι ω σον μο νη Θε ο μη τορ
ως α γα θη α γα θου τε λο χευ τρι α Γ δ

‘Ο α' Κανών, ἐκ τοῦ μηναίου.

‘Ωδὴ α'.

‘Ηχος δ'.

Θαλάσσης τὸ ἐρυθραῖον πέλαγος.

Στίχ. ᾧ γιοι τοῦ Θεοῦ πρεσβεύσατε ὑπέρ
ἡμῶν.

Τὸ κῦρος κατὰ τῆς πλάνης εἴληφας, Κῦρε
μακάριε συναθλητὴν τῶν πόνων ἐσχηκώς,
Ἰωάννην τὸν ἔνδοξον· διὸ τρυφῆς τῆς
κρείττονος, ἐν οὐρανοῖς συναπολαύετε.

Στίχ. ᾧ γιοι τοῦ Θεοῦ πρεσβεύσατε ὑπέρ
ἡμῶν.

Сτρατείαν πνευματικὴν ζωσάμενος, Κῦρε
πανέντιμε, τὴν ἐπὶ γῆς στρατείαν τε λιπών,
Ἰωάννη πανεύφημε, κατὰ Δαιμόνων ἥρασθε,
παρὰ Χριστοῦ τὰ νικητήρια.

Στίχ. ᾧ γιοι τοῦ Θεοῦ πρεσβεύσατε ὑπέρ
ἡμῶν.

Τῆς Θέκλης τὴν ἀρετὴν ζηλώσασαι,
γυναῖκες ἐνθεοι, παρθενικὴν ἴσαγγελον στολήν,
εὔσεβῶς ἡμφιάσαντο, μαρτυρικῷ δὲ ἔρωτι, πρὸς
τοὺς ἀγῶνας ἀπεδύσαντο.

Θεοτοκὸν

Στίχ. Υπεραγία Θεοτόκε, σῶσον ἡμᾶς.

Ἐκ σοῦ κεχαριτωμένη Πάναγνε, ἡμῖν ἀνέτειλε, δικαιοσύνης Ἡλιος Χριστός, καὶ φωτὶ κατελάμπρυνε, τοὺς καθημένους πρότερον, ἐν τοῖς τοῦ σκότους ὀχυρώμασιν.

‘Ο β’ κανών,
„Ηχος πλ. δύ!
·Τγράν μιοδεύσας.

Στίχ. Ἄγιοι τοῦ Θεοῦ πρεσβεύσατε ὑπέρ
ἡμῶν.

Κυρίου ὄπλιται πανευσθενεῖς, δυὰς
τρισολβία ἱατήρων θεοφιλῶν, σὺν Κύρῳ τῷ θείῳ
Ἰωάννη, τὸν Ζωοδότην ἡμῖν ἰλεώσατε.

Στίχ. Ἄγιοι τοῦ Θεοῦ πρεσβεύσατε ὑπέρ
ἡμῶν.

Υμοῦντες παλαιόσματα τὰ ύμων,
πανένδοξε Κῦρε, ἱατήρων φῶς τηλαυγές, καὶ
λύχνε ἀνδρείας Ἰωάννη, λιτὰς ύμων πρὸς Θεὸν
ἐκδεχόμεθα.

Δόξα... **Ρ**ωσθέντες δυνάμει τοῦ Ἰησοῦ,
ἀνδρείως τὴν κλῆσιν τὴν χριστώνυμον πρὸ
ἔχθρῶν, ἀπίστων σὺν Κύρῳ Ἰωάννην,
ώμολογήσατε καὶ ἐνηθλήσατε.

Καὶ νῦν... **Θεοτοκίον.**

Ἐπάκουσον Δέσποινα, τῶν πιστῶς, σὲ
μεγαλυνόντων τῆς δεήσεως καὶ ταχύ, παράσχου
σοῖς δούλοις οὐρανόθεν, ἄμφω ψυχῶν καὶ
σωμάτων ύγίειαν.

Κανών τῆς Θεοτόκου.

·Ωδή γ'.

·Ο Ειρμός

·Ηχος λαλίω

χ^M Γ

ΔΟυ ρα νι ας α ψιδος ο ροφουρ γε Κυ

ρι ε Δ και της εκ κλη σι ας δο μη τορ συ με

στερε ωσον ην τη α γα πη τη ση Δ των ε

φε των η α κρο της Δ των πι στων το στη ριγ

μα μο νε φι λαν θρω πε Δις

η μας Δ

Δ Υ περ α γι α Θε ο το κε σω ωσον

η μας Δ

Προστασίαν καὶ σκέπην, ζωῆς ἐμῆς τίθημι,
Σέ, Θεογεννῆτορ, Παρθένε, σύ με κυβέρνησον,
πρὸς τὸν λιμένα σου, τῶν ἀγαθῶν ἡ αἰτία, τῶν
πιστῶν τὸ στήριγμα, μόνη πανύμνητε.

Ἄπροστα σι αν και σκε πηνζωης ε μης
 τι θημι Σε Θε ο γεν νη τορ Παρθε νε συ
 με κυ βερ νη σον προς τον λι με να σου
 των α γα θωνη αι τι α των πι στων το
 στη ριγμα μο νη πανυ μνη τε

Ἄγι περ α γι α Θε ο το κε σω ω
 σονη μας

Ίκετεύω, Παρθένε, τὸν ψυχικὸν τάραχον,
 καὶ τῆς ἀθυμίας τὴν ζάλην, διασκεδάσαι μου·
 σὺ γάρ, Θεόνυμφε, τὸν ἀρχηγὸν τῆς γαλήνης,
 τὸν Χριστὸν ἔκυησας, μόνη πανάχραντε.

Ἄγι κε τευ ω Παρθε νε τον ψυ χι κον
 ταραχον και της α θυ μι ας την ζα λην δι

α σκε δα σαι μου ^Δ ^ᾳ συ γαρ Θε ο νυμ φε
 τον αρ χη γοντης γα λη νης ^Δ ^ῃ τον Χριστον ε
 κυ ησας μο νη παναχραντε ^Δ ^ῃ
^Δ ^ῃ περ α γι α Θε ο το κε σω ω
 σονη μας ^Δ

Εύεργέτην τεκουσα, τὸν τῶν καλῶν αἴτιον,
 τῆς εὔεργεσίας τὸν πλοῦτον, πᾶσιν ἀνάβλυσον·
 πάντα γὰρ δύνασαι, ώς δυνατὸν ἐν ἴσχυΐ, τὸν
 Χριστὸν κυήσασα, Θεομακάριστε.

^Δ ^ῃ **Ε**υ ερ γε την τε κουσα τον των κα λων
 αι τι ον ^Δ της ευ ερ γε σι ας τον πλου τον
 πα σιν α να βλυσον ^Δ παν τα γαρ δυ να σαι
^Δ ^ῃ ως δυ να τον εν Ι σχυ ι ^Δ τον Χριστον κυ

η σασα Θε ομα καριστε **Δ**

Δ Υ περ α γι α Θε ο το κε σω ω

σονη μας **Δ**

Χαλεπαῖς ἀρρωστίαις, καὶ νοσεροῖς
πάθεσιν, ἔξεταζομένῳ, Παρθένε, σύ μοι
βοήθησον· τῶν ἰαμάτων γάρ, ἀνελλιπῇ σε
γινώσκω, θησαυρόν, Πανάμωμε, τὸν
ἀδαπάνητον.

Δ **Χ**α λε παις αρ ρω στιαις και νο σε ροις πα

θεσιν **Δ** ε ξε τα ζο με νω Παρθε νε συ μοι

βο η θησον **Δ** των ι α μα των γαρ **Δ** α νελ

λι πη σε γι νω σκω **Δ** θη σαυ ρον Πα να μω με

+ **Δ** τον α δα πα νη τον **Δ**

΄Ωδὴ γ.
΅Ηχος δ.
Εὐφραίνεται ἐπὶ σοι.

Στίχ. ᾿Αγιοι τοῦ Θεοῦ πρεσβεύσατε ὑπέρ
ἡμῶν.

Сαρκίω τῷ ἀσθενεῖ, δυναμουμένῳ τοῖς
Χριστοῦ πάθεσιν, οἵ εὔκλεεῖς Μάρτυρες, τὸν
ἀνθρωποκτόνον κατέβαλον.

Στίχ. ᾿Αγιοι τοῦ Θεοῦ πρεσβεύσατε ὑπέρ
ἡμῶν.

Τῶν πόνων σωματικῶς, τῆς ἀκηράτου δὲ
τρυφῆς πνεύματι, οἵ τοῦ Χριστοῦ Μάρτυρες,
ἀντιλαβανόμενοι ἔχαιρον.

Στίχ. ᾿Αγιοι τοῦ Θεοῦ πρεσβεύσατε ὑπέρ
ἡμῶν.

Ἐρρώσθη τὸ ἀσθενές, τῆς γυναικείας τῷ
Σταυρῷ φύσεως, τὸν δυσμενῆ δράκοντα· ὅθεν
ἀνδρικῶς ἐτροπώσαντο.

Θεοτοκίον

Στίχ. Υπεραγία Θεοτόκε, σῶσον ἡμᾶς.

Сὺ μόνη τοῖς ἐπὶ γῆς, τῶν ὑπὲρ φύσιν
ἀγαθῶν πρόξενος, Μήτηρ Θεοῦ γέγονας· ὅθεν
σοι τὸ Χαῖρε κραυγάζομεν.

"Ἐπερος. Ὁ Ηχος δ! Οὐρανίας ἀψίδος.

Στίχ. Ἄγιοι τοῦ Θεοῦ πρεσβεύσατε ὑπέρ
ἡμῶν.

Κῦρε, Ἀλεξανδρείας περιφανὲς βλάστημα,
μονοτρόπων πάντιμον γέρας καὶ σεμνολογήμα,
περικλεῶν ἰατρῶν, σὺν Ἰωάννη σταδίου,
σκάμματα διήνυσας, καὶ πόθῳ ἡθλησας.

Στίχ. Ἄγιοι τοῦ Θεοῦ πρεσβεύσατε ὑπέρ
ἡμῶν.

Ἄθλητὰ τροπαιοῦχε, στέφοις λαμπρὸν
εἴληφας, μάκαρ ἀληθῶς Ἰωάννη αἰωνιότητος,
σὺν Κύρῳ τῷ εὔσθενεῖ, μεθ' οἱ Χριστὸν
ἐκδυσώπει, χριστωνύμοις ἄπασι δοῦναι ὕγίειαν.

Δόξα...

Ίλεώσατε Κτίστην θαυματουργοὶ Ἅγιοι,
πᾶσι τοῖς ὑμῶν ἀνυμνοῦσι τὰ κατορθώματα,
ὑμῶν ἐνθέρμοις λιταῖς, περικλεὲς Ἰωάννη, καὶ
θεοειδέστατε Κῦρε μακάριε.

Καὶ νῦν... **Θεοτοκόν.**

Ίησοῦν τὸν Σωτῆρα καὶ Πλαστουργὸν
τέτοκας, ὃν ἡ ξυνωρὶς Ἀναργύρων
ὅμολογήσασα, Παρθένε Μῆτερ Θεοῦ, θεοπρεπῶς
ἐδοξάσθη, αἶνον θεῖον ἄδουσα τοῖς μεγαλείοις
σου.

Κάθισμα.

Ὕχος γένεται.

Θείας πίστεως.

Κύρε πάντιμε, καὶ Ἰωάννη, ἐνηθλήσατε, ἐν τῇ Αἰγύπτῳ, θυγατέρων σὺν τριάδι θεόφρονι, Ἀθανασίας καὶ σὺν ταύτῃ ἄφθονον, χάριν ὑψόθεν εἰλήφατε πάντοτε, τοῖς γεραίρουσιν ὕμῶν τὰ σεπτὰ παλαιάσματα, παρέχειν ἄμφω ῥώμην καὶ ὑγίειαν.

Δόξα. Τὸ αὐτό.

Καὶ νῦν. Θεοτοκίον.

Сωματώσασα τὸν ἰατῆρα, ὑπερύμνητε Θεοκυῆτορ, τῶν μερόπων τῆς ψυχῆς καὶ τοῦ σώματος τῶν ἰατρῶν Ἀναργύρων δεήσεσι, τοῦ Ἰωάννου καὶ Κύρου, ἐπόμβριζε ρῶσιν ἅπασι καὶ δύναμιν τοῦ ἀλάστορος πατῆσαι τὴν Ἰσχὺν καὶ τὰ φρυάγματα.

Κοντάκιον.

Ὕχος δὲ.

·Ο οὐλωθεὶς ἐν τῷ Σταυρῷ.

Τὴν ξυνωρίδα τῶν σεπτῶν Ἀναργύρων τὴν θεραπεύουσαν πιστῶν ἀλγηδόνας καὶ τὴν ὁδὸν ἀθλήσεως στερβᾶς καρτερῶς καὶ αὐχένος τιμήσεως διανύσασαν πάντες ὅμνοις καταστέψωμεν, Κῦρον καὶ Ἰωάννην, ἀναβοῶντες· μάρτυρες Χριστοῦ, τῆς ἀθυμίας ἡμῶν ζόφον λύσατε.

Κοντάκιον ἔτερον.

Ὕχος πλ. δὲ.

Τῇ γηρμάχῳ.

Τὴν ξυνωρίδα τῶν μαρτύρων εὔφημήσωμεν, τῶν Ἀναργύρων ιατήρων ὅμνοις πρέπουσι, Κῦρον πάνσεπτον καὶ ἀλκιμὸν Ἰωάννην, ὡς ταμεῖα θείου Πνεύματος ἀσύλητα, καὶ δεινῶν ἀσθενειῶν ἀλεξιτήρια, πόθῳ κράζοντες· Χαίροις, ζεῦγος θεόλεκτον. ·Ο Οἶκος.

Ἄριστοι ἐν σταδίῳ ἀθληταί, Ἰωάννη, ἐπώφθητε, καὶ Κῦρε στερβόφρον, ἀναργύρως οἱ πᾶσι βροτοῖς τὰς ίάσεις χάριτι Θεοῦ νέμοντες· διὸ ὑμᾶς γεραίροντες κραυγάζομεν ἐν κατανύξει·

Χαίρετε, κύμινα ἀφθαρσίας·
χαίρετε, μάργαρα Ἐκκλησίας.

Χαῖρε, ἀθλητῶν, Ἰωάννη, ἀγλαΐσμα·
χαῖρε, σταθερόν, Κῦρε, πίστεως ἔρεισμα.

Χαῖρε, χάριν, Κῦρε, ἀφθονον ἰαμάτων ὁ
λαβῶν·

χαῖρε, κλῆσιν ὁ δεξάμενος, Ἰωάννη,
οὐρανῶν.

Χαῖρε, εὗχος μαρτύρων ἰατρῶν Ἀναργύρων·

χαῖρε, στέφοις διπλόκων κλώνων
καλλιμαρτύρων.

Χαῖρε, φῶς, Ἰωάννη, σεμνότητος·

χαῖρε, δᾶς παμφαές, Κῦρε, πίστεως.

Χαῖρε, σεπτὴ ἔυνωρὶς ἀθλοφόρων·

χαῖρε, κλυτὴ δυάς Ἀναργύρων·

Χαίροις, ζεῦγος θεόλεκτον.

Συναξάριον.

Τῇ ΛΑ' τοῦ αὐτοῦ μηνός, μνήμη τῶν Ἅγιων
καὶ θαυματουργῶν Ἀναργύρων, Κύρου καὶ
Ἰωάννου· καὶ τῆς Ἅγίας Μάρτυρος Ἀθανασίας,
καὶ τῶν τριῶν αὐτῆς θυγατέρων καὶ παρθένων,
Θεοδότης, Θεοκτίστης, καὶ Εύδοξίας.

Κύρῳ συναθλῶν Ἰωάννης πρὸς ξίφος,

Συνθαυματουργεῖ καὶ μετὰ ξίφος Κύρῳ.

Μήτηρ ἀρίστη, καὶ τριὰς θυγατέρων,
Πόθῳ Πατρὸς θνήσκουσι τοῦ πάντων ξίφει.

Ίατροὶ γεννάδεις, πρώταθλοι σταδίου,
συνηθλήσατε, Κῦρε καὶ Ἰωάννη.

Κῦρον Ἰωάννην τε τάμον πρώτῃ τριακοστῇ.

Οὗτοι οἱ Ἅγιοι Μάρτυρες, Κῦρος καὶ Ἰωάννης, ὑπῆρχον ἐπὶ Διοκλητιανοῦ τοῦ Βασιλέως· ὁ μὲν Κῦρος, ἐκ τῆς Ἀλεξανδρέων πόλεως, ὁ δὲ Ἰωάννης ἐξ Ἐδέσσης. Διὰ τὸν ἐπικρατοῦντα οὖν διωγμόν, καὶ τοὺς Χριστιανοὺς ἐκπορθοῦντα, τὸν πρὸς τὴν Ἀραβίαν τόπον θαλάσσιον καταλαβὼν ὁ Κῦρος, καὶ τὸ μοναχικὸν ἀμφιασάμενος σχῆμα, ἐν αὐτῷ κατοικεῖ. Ὁ δὲ Ἰωάννης, ἐν τοῖς Ἱεροσολύμοις γενόμενος, περὶ τῶν θαυματουργιῶν τοῦ Ἅγίου Κύρου ἀκούσας (καὶ γὰρ ἦν πᾶσαν νόσον καὶ πᾶσαν μαλακίαν ἔξιώμενος), παρεγένετο εἰς Ἀλεξάνδρειαν, κἀκεῖθεν κατὰ φῆμην, ἐνθα διέτριβεν, ἀπελθών, συνῆν μετ' αὐτοῦ.

Συλληφθείσης δὲ γυναικός τινος, οὕτω καλουμένης Ἀθανασίας, μετὰ τῶν τριῶν αὐτῆς θυγατέρων, Θεοδότης, Θεοκτίστης, καὶ Εύδοξίας, ὑπὲρ τῆς εἰς Χριστὸν πίστεως, καὶ μελλουσῶν παρίστασθαι τῷ δικάζοντι, δείσαντες οἱ Ἅγιοι μήτι πάθωσιν, οἵα πάσχειν γυναικας εἰκός, τοῦ ἀγῶνος τὸ μέγεθος καταπτήξασαι, παραγενόμενοι ἐθαρσοποίουν αὐτάς, καὶ πρὸς τοὺς ἀγῶνας ὑπῆλειφον. Συγκατασχεθέντες οὖν καὶ οὗτοι καὶ τὸν Κύριον ἡμῶν Ἰησοῦν Χριστόν, Θεὸν ἀληθινὸν ὅντα, ὄμολογήσαντες, καὶ αἰκισμοῖς ὑποβληθέντες πολλοῖς, ξίφει τὰς κεφαλὰς ἀπετεμήθησαν ὅμα ταῖς ὥρθείσαις γυναιξί. Τελεῖται δὲ ἡ αὐτῶν Σύναξις ἐν τῷ Μαρτυρίῳ αὐτῶν, τῷ ὅντι ἐν τοῖς Φωρακίοις.

Τῇ αὐτῇ ἡμέρᾳ, μνήμη τῶν Ἅγιων Μαρτύρων, Οὐϊκτωρίνου, Οὐϊκτωρος, Νικηφόρου, Κλαυδίου, Διοδώρου, Σαραπίνου καὶ Παπία τῶν ἐν Κορίνθῳ.

“Ολμῷ μέλη τρεῖς συντριβέντες γεννάδαι,

”Ωφθησαν οἱ τρεῖς σώματος Χριστοῦ μέλη.
Καλὴν ἀπαρχὴν Κλαύδιος τῷ Κυρίῳ,
Ἐκ σώματος δίδωσι χεῖρας καὶ πόδας.
Ἐν τῇ καμίνῳ καὶ τὸ τοῦ πόνου στέφοις
Εἴσελθε Διόδωρε Μάρτυς, καὶ στέφου.
Εἰ τοῦ ξίφους στέρξω σε τῷ φόβῳ βίε,
Καὶ πῶς Θεὸς στέρξει με τὸν Σαραπῖνον;
Λοῦσαι θαλάσσης πικρὰ λουτρὰ Παπία,
Καὶ τοῦ γλυκασμοῦ τῆς ὄνω τρυγῆς τύχης.

Οὗτοι, ἐπὶ Δεκίου τοῦ Βασιλέως, διὰ τὴν εἰς Χριστὸν δμολογίαν συσχεθέντες, καὶ ἀχθέντες Τερτίῳ τῷ Ἀνθυπάτῳ, ἐν Κορίνθῳ τὴν ἀρχὴν τῆς Ἑλλάδος διέποντι (ἐκ Κορίνθου γὰρ ὥρμηντο οἱ Ἅγιοι), μετὰ πλείστας αἰκίας καὶ ἀνυποίστους, διαφόρους ἐδέξαντο τελευτάς. Οὐέκτωρινος γάρ, καὶ Οὐέκτωρ, καὶ Νικηφόρος, ἐν ὅλῳ βληθέντες, ἀπέδωκαν τὰς ψυχάς. Ο δὲ Κλαύδιος, τμηθεὶς χεῖρας καὶ πόδας τοῦ βίου μετέστη. Ο δὲ Διόδωρος τὸ διὰ πυρὸς ἐδέξατο τέλος. Σαραπῖνος δὲ τὴν κεφαλὴν ἀπετυήθη. Ο δὲ Παπίας καταποντισθεὶς διήνυσε τὸ μαρτύριον.

Τῇ αὐτῇ ἡμέρᾳ, μνήμη τῆς Ἅγιας Μάρτυρος Τρυφαίνης.

Ταῦρος Τρύφαινα σοῦ τρυφᾶ τὸ σαρκίον,

Καὶ πρὸς τρυφὰς πέμπει σε τὰς ἀκηράτους.

Αὕτη ἦν ἐκ πόλεως Κυζίκου, τῆς ἐν τῷ Ἑλλησπόντῳ κειμένης, θυγάτηρ Ἀναστασίου τινὸς Συγκλητικοῦ, καὶ μητρὸς Σωκρατίας Χριστιανῆς. Κατέστη δὲ εἰς τὸ Μαρτύριον, οὐχ ὑφ' ἔτέρων ἀχθεῖσα, ἀλλ' αὐτὴ ἔαυτὴν προσενέγκασα. Διεχλεύαζε γὰρ τὰ αἰσχρὰ καὶ διέσυρεν οἵς τοὺς θεοὺς αὐτῶν οἱ ἄφρονες τιμῶντες ὤντο, καὶ ἀποστῆναι τῶν ματαίων ἐδίδασκε, καὶ ἐπιστροφὴν ἐκ Θεοῦ πεμφθῆναι ἐπηύχετο. Οθεν, προστάξαντος Καισαρίου Ἡγεμόνος, ἐν

καμίνω ἐμβάλλεται. Πυσθεῖσα δὲ παραδόξως ἐκεῖθεν, ἐπὶ μετεώρου κρεμᾶται· καὶ ἀπορόιφθεῖσα, τοῖς ὑποκειμένοις ἥλοις ἐμπείρεται. Εἶτα θηρίοις ἀφίεται· καὶ τὰ μὲν ἄλλα τῶν θηρίων ταύτης οὐχ ἥψαντο· εἷς δὲ ὕστερον πελάσας ταῦρος, καὶ διακερατίσας, διέσχισε ταύτην, ἔνθα προσέβαλε. Λέγεται δέ, ἐνῷ τὸ αἷμα αὐτῆς ἐβρύνη, προελθεῖν πηγὴν ὕδατος διειδοῦς· ἐξ οὗ αἱ μετὰ τὸ τεκεῖν ἀποροῦσαι γάλακτος, εἴτε ἀνθρωποι εἶεν, εἴτε κτήνη, ἀρυόμεναι καὶ μετέχουσαι, εὐθὺς τοῖς νεογνοῖς τὸ γάλα προχέουσι.

Τῇ αὐτῇ ἡμέρᾳ, ὁ Ἅγιος Νέος Ὁσιομάρτυς Ἡλίας ὁ Ἄρδούνης, ὁ ἐν Καλάμαις τῆς Πελοποννήσου μαρτυρήσας ἐν ἔτει 1686, πυρὶ τελειοῦται.

Οὐ πῦρ φλέγει σε Ἡλία στεφηφόρε,

Ἐνδον γὰρ εἶχε, πῦρ Θεοῦ τῆς ἀγάπης.

Τῇ αὐτῇ ἡμέρᾳ, μνήμη τοῦ Ὁσίου Πατρὸς ἡμῶν Ἀρσενίου τοῦ νέου, τοῦ ἐν Πάρῳ.

Ταῖς αὐτῶν πρεσβείαις, ὁ Θεὸς ἐλέησον ἡμᾶς. Ἄμήν.

Καταβασίαι τῆς Ύπαπαντῆς.

Ὕχος Γά

Ωδὴ α'. ρ ῥ Χερσοναβυσσο το κον πεδον η

λιος π ε πολευ σε ποτε ω σει τει χος
γαρ ε πα γη π ε κατε ε ρω θεν υ δωρ

λα ω πεζο πον το πο ρου ουν τι και θε α ρε
στω ως μελ πο ον τι Α σω μεν τω Κυ ρι 1 1

ω εν δο ζως γαρ δε ε δο ο ζασται ρ η

Ωδὴ γ'. ρ η Το στε ρε ωμα Δ των ε πι σοι

πε ε ποι θο ο ο των στε ρε ωσον Κυ ρι ε την
Εκ κλη σι αν ην ε κτη σω

τι μι 1 ω σου αι αι μα τι ρ η

Ωδὴ δ'. ῥ
η Ἐ καὶ α λυψενου ρα νους η

α ρε τη σου Χριστε ς της κι βω του γαρ

προ ελθων του α γι α σμα τος σου της α α

φθι ρου Μη τρος π εν τω να ω της δο ζης

σου ς ω φθη ης ως βρε φος π αγ κα λο φο ο ρου με

ενος π και ε πλη ρωθη τα πα αν τα της σης

αι νε ε σε ως ῥ

Ωδὴ ε'. ῥ
η ς ει δεν Η σα ι ας συμβο λι

κως ς εν θρονω ε πηρ με νω Θε ον ς π Αγ

γε λων δο ζης δο ρυ φο ο ρου με ε νον ω τα α λας

ε βο α ε γω προ γαρ ει δον σω μα του

μενον Θεον φω τος α α νεσπερου και ει ρη

η νης δε σποο ζον τα

Ωδὴ στ'. Ε βο η σε ε εσοι ι δωων

ο πρε ε εσβυς τοις ο φθαλμοι οις το σωω τη
ρι ι ον ο λα οις ε πεστη εκ Θε ου Χρι

στεσυ Θε ος μου

Ωδὴ ζ'. Ε τον εν πν ρι δρο σι σαν τα

Παι δας θε ο λο ο γη σα αν τας και Παρ θε νω α

κη ρα τω ε νοι κη σαν τα Θε ον Λο ο γον

υμνου ου μεν ευ σε βως με ε λωδου ου ουν τες

Ευ λο γη τος ο Θε ος ο των Πα τε ε ρων η

μῶν ῥ

ν ἦι νου μεν ευ λο γου μεν ῥ και προσκυ

νου ου μεν το ον Κυ ρι ι ον π

Ωδὴ η'. π ἄ στε κτω πυ ρι ι ε νω θεν

τες ῥ οι θε ο σε βει ας προ ε στω τες Νε α

νι αι τη φλο γι δε μη λω βη θεν τες ῥ

θει ον υ μνο ον ε με ελ πον π Eu λο γει τε παν τα

τα ερ γα τον Κυ ρι ον και υ περ υ ψου ου ται

εις παν τας τους αι ω ω να Δ Γ Ζ Γ Η ον

Τὴν Θεοτόκον καὶ Μητέρα

Τιμωτέρα εἰς ἥχο γ'.

Ἅγιος Γα

χ
Γ

Ἄ Με γα λυ νει η ψυ χη μου τον Κυ
ρι ον και η γαλ λι α σε το πνευ μα μου
χ
και η γαλ λι α σε το πνευ μα μου
χ
π
ε πι τω Θε ω ω τωσω τη ρι ι μου

π
ϙ

Ἅγιν Τι μι ω τε ραν των Χε ρου βι
ιμ και εν δο ζο τε ραν α συ γ κρι τως
των Σε ρα φι μ την α δι α φι ο ρως Θε ον Λο ο
γον τε κου σαν την ον τως Θε ο το κου σε
με γα λυ υ νο με ν

χ
Γ

Ἄ Τι ε πε βλε ψεν ε πι την τα
πει νω σιν της δου λης αυ του δου γαρ α

π
π

πο του νυν μα κα ρι ου σιμε πα ασαι αι
γε ε νε αι αι

π
π Την Τι μι ω τε ραν των Χε ρου βι
ιμ ρι και εν δο ζο τε ραν α συγ κρι τως
των Σε ρα φι μ την α δι α φθο ρως Θε ον Λο ο
γον τε κου σαν την ον τως Θε ο το κου σε
με γα λυ υ νο με ν
π ο τι ε ποι η σε μοι με γα λει
α ο δυ να τος ρι και α γι ον το ο
νο μα αυ του ρι και το ε λε ος αυ του εις
γε νε αν και γε νε αν τοις φο βου με νοις αυ

π
τον

π^q Την Τι μι ω τε ραν των Χε ρου βι

ιμ^x και εν δο ζο τε ραν α συγ κρι τως

των Σε ρα φιμ^q την α δι α φθο ρως Θε ον Λοο

γον τε κου σαν^x την ον τως Θε ο το κου σε

με γα λυ^x υ νο μεν^r ι^u

π^u ποι η σε κρα τος εν βρα χι ο

νι αυ του δι ε σκορ πι σεν^x υ πε ρη φα^q

νους δι α νοι α καρ δι^p ι ας αυ των^π
π^q

π^q Την Τι μι ω τε ραν των Χε ρου βι

ιμ^x και εν δο ζο τε ραν α συγ κρι τως

των Σεραφιμ ^χ_ῷ την α δι α φθορως Θεον Λοο
 γον τε κου σαν ^π_ῷ την ον τως Θεο το κου σε
 με γα λυ ^χ_ῷ υ νο μεν ^γ_ῷ

^η **Κ**α θει λε δυ να στας α πο θρο νων

και υ ψω σε τα πει νους ^χ_ῷ πει νων τας ε νε
 πλη σεν α α γα θων ^χ_ῷ και πλου του ουν τας ε
 ζα πεστει λε κε νους ^π_ῷ

^π_ῷ **Τ**ην Τι μι ω τε ραν των Χε ρου βι
 ιμ ^χ_ῷ και εν δο ξο τε ραν α συγ κρι τως
 των Σεραφιμ ^χ_ῷ την α δι α φθορως Θεον Λοο
 γον τε κου σαν ^π_ῷ την ον τως Θεο το κου σε

μεγαλύτερον
με γαλύτερον νομεν
τις ἦν τε λα βε το Ισ ρα ηλ παι δος
αυ του μη σθη ναι ε λε ους κα θως ε
λα λη σε προς τους πα τε ρας η μων τω
Α βρα αμ και τωσπερ ματι αυ του ε ως αι ω
ωνος

πρώτην Τι μι ω τε ραν των Χε ρου βι
ιμ και εν δο ζο τε ραν α συγ κρι τως
των Σε ρα φιμ την α δι α φθορως Θε ον Λο ο
γον τε κου σαν την ον τως Θε ο το κον σε
μεγαλύτερον

Χ
 Η Θεος ο το κε η η ελπι ι ι ις
 πα αντων τωων Χριστι ι α α νων σκε
 πε φρου ρει φυ υ λατ τε ε ε ε του ους ελ
 πι ι ζον τα ας ει εις Σε Ή νο ο μω
 σκια και γραμ μα τι ξ τυ υ πον κα τι ι δω
 με εν οι πι ι στοι παν αρ σεν το την μη τραν
 δι α νοι οι γο ον α γι ον Θεω ξ δι ο πρω
 το ο το κον Λο ο γον Πα τρος α να αρ
 χου γι ον πρωτο το κου με νον Μη τρι
 α πει ραν δρω με γα λυ νομε ε ε εν

Ἐξαποστειλάριον.

Ὕχος γ'. Ὁ οὐρανὸν τοῖς ἀστροῖς

Θαυματουργοὶ φωστῆρες, Κῦρε σὺν τῷ
Ἰωάννῃ, τὰς ψυχικὰς ἡμῶν νόσους, καὶ τῶν
σωμάτων ἴᾶσθε, παρὰ Κυρίου λαβόντες, τὴν
χάριν τῶν ἱαμάτων.

Ἐπερον. Ὅχος β'. Γυναικες ἀκουστίσθητε.

Δυναμωθέντες χάριτι Κυρίου ἡγωνίσασθε
ἀθλητικῶς ἐν σταδίῳ καὶ τὰς βουλὰς τῶν
ἀνόμων εἰς τέλος κατεβάλατε, θεοειδεῖς
Ἀνάργυροι, Κῦρε πνευματοφόρητε καὶ Ἱωάννη
τρισμάχοι, Χριστοῦ δόπλιται γενναῖοι.

Θεοτοκίον.

Ὕχος β'. Γυναικες ἀκουστίσθητε.

Τὸ τοῦ Πατρὸς ἀπαύγασμα καὶ Λόγος
προαιώνιος, ὁ συναΐδιος πέλων Πατρὶ καὶ
Πνεύματι θείω, ἐσκήνωσεν ἐν μήτρᾳ σου, καὶ μὴ
ἐκστὰς τῆς φύσεως σάρξ, Μαριάμ, ἐγένετο
βροτῶν θεώσας τὴν φύσιν μεγαλυνόντων σὲ
πόθῳ.

Εἰς τούς αῖνους.

Ὕχος Ἡ παρ

πατέρας τοῦ θεοῦ
 οὐε πά α α σα πνο η αι νε σα α τω
 ω το ον Ku u u rι i i i ov Ai
 νει τε τον Ku rι ov εκ τω ω ω ων ου ρα
 νω ω ων Δ αι νει ει ει τε α α αυ το
 ο ο ον εν τοι οις u u u ψι i i iστοις
 Σοι πρε ε ε ε πει u u μνο ος τω Θε ε
 ω ω
 Η νει ει ει ει τε α αυ τον Δ πα α αν
 τες οι A αγ γε ε ε λοι α α αυ του ai
 νει ει ει ει τε αυ τον Δ πα σαι αι δυ να

α α μεις α α αυτου ^BΣοι πρε ε ε ε πει
 + ^Bυ υ μνοος τωθε ε ω ω ^M
 Εις τους Αινους.
 Ῥχος δ!
 Ως γενναιον εν μαρτυσι.
 Σπίχος. ^χ
⁶λ Ηι νει τε αυ τον ε πι ταις
 δυ να στειαις αυτου ^χαι νει τε αυ τον ^χκα
 τα το πλη θος της με γα λω συ νης αυ
 του ^χ ⁶λ

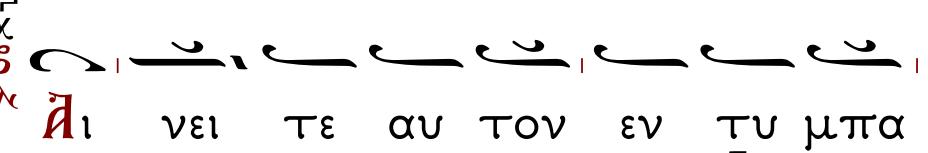
Οἱ φλεχθέντες τῷ ἔρωτι τῆς τριφώτου Θεότητος, Κῦρος, ἱατήρων τὸ ἐγκαλλώπισμα, καὶ Ἰωάννης ὁ πάνσεπτος, βασάνους ὑπέμειναν καὶ τὴν τμῆσιν κεφαλῆς τῆς αὐτῶν γενναιότατα ἀνακράζοντες· σὺν τριάδι ἀλκίμων κορασίδων καὶ μητρὸς Ἀθανασίας αὐτῶν· Χριστὲ Σῶτερ, δόξα Σοι.

Σπίχος.
 Ή ^χ
 νει τε αυ τον εν η χω

σαλ πιγ γος αι νει τε αυ τον ^χ
 Δ ^Δ εν ψαλτη

ρι ωκαικι θα ρα ⁶
 Η ^χ

Ἄθλοφόροι περίδοξοι ιατῆρες θεόσδοτοι,
 Κῦρε, εὔσεβείας εἰκὼν περίβλεπτε καὶ Ἰωάννη
 θεσπέσιε, πιστοῖς οἱ παρέχοντες τὰς ιάσεις
 δωρεάν, τὴν Μονὴν κατελίπετε τῆς ἀσκήσεως
 τῆς ὑμῶν ὡς ἥκουσατε, φωσφόροι, ὅτι ἤχθησαν
 ἀμνάδες Χριστοῦ ἀπίστου πρὸ βήματος.

Σπχ. 5
 Η ^χ
 νει τε αυ τον εν τυ μπα

νω και χο ρω ⁶ αι νει τε αυ τον ^χ
 Δ ^Δ εν χορ

δαι αις και ορ γα νω ⁶
 Η ^χ

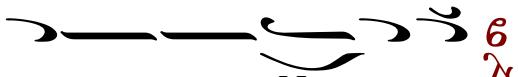
Τῶν λειψάνων τὴν πάνσεπτον θήκην
 κατασπαζόμενοι τῶν ὑμῶν τιμίων βοῶμεν,
 Ἀγιοι· Κῦρε, μαρτύρων ἀρχέτυπον, Χριστὸν
 καθικέτευε Ἰωάννη σὺν σοφῷ συνεργῷ καὶ
 συνάθλῳ σου δοῦναι ἄπασι τοῖς τιμῶσιν ὑμῶν

τὴν θείαν μνήμην ἄμφω δύναμιν καὶ ρώμην,
ἰσχύν, χαρὰν καὶ ὑγίειαν.

Σπχ. 6
Ἄι νει τε αυ τον εν κυμ βα

λοις ευ η χοις αι νει αυ τον εν κυμ βα

λοις α λαλαγμου πασαπνο η αι νε σα

α τω τον Κυ ριον

Δεῦτε, πάντες φιλέορτοι, εὐφημήσωμεν
ἄσμασιν Ἀναργύρων ζεῦγος τὸ θεοδόξαστον,
Κῦρον, ἐν μάχαις ἀλκίφρονα τὸν Ὅντως
ἀήττητον καὶ αὐτοῦ τὸν συνοδὸν Ἰωάννην τὸν
ἄριστον ἀνακράζοντες· δωρεὰν οἱ τὴν χάριν
εἰληφότες τῶν θαυμάτων, δυσωπεῖτε ύπερ ήμῶν
τὸν Θεάνθρωπον.

Εἰς τοὺς Αἴνους. Δόξα...

Ἅγιος Ἰησοῦς Πάτερ

πρὸς τὸν πατέρα τὸν ἀγαπητόν
δόξα οὐ ζα πατρὶ εἰ εἰ καὶ γῇ υἱού
καὶ αγῇ εἰ ω πνεύμε ε ε ευ μα
α α α τι
Ἄξι ε παινοῖς ασμαα σι πι ε στοι
με γα λυ νω ω με εν Κυ υ υ ρο ον και Ι
ω α α α ανην τους εν πνευματι ο μαι
μο ο νας και κα τα σα αρ κα α α α δελ
φο ο ο ο φρο ο ο ο νας συν αυ τοις και
την γεν ναι αν Α θα να σι ε αν εγ κω ω
μι ε α α α ζο ο ο ον τες θα και τα βλα

στη μα τα αυ της Θε ο ο δο ο ο την ⁶_λ Ευ
 δο ζι αν και Θε ε ο ο κτι ι ιστην ^Δ_δ τας
 α θλη φο ο ο ρους και αι καλ λι ι παρ θε
 ε ε ε νους ^B_π_q αι του ου ου ουν τας Χρι ιστον ^Δ_δ
 υ πε ε ερτων ψυ υχωνη ημων ⁶_λ
 και νυν και α ει ει και εις τους αι
 ω νας των αι ω νων αμην ⁶_λ
 Εκ παν τοι οι ων κιν δυ υ νων τους
 δου ου λους σου φυ λατ τε ευ λο γη με νη Θε
 ο το κε ⁶_λ ι να σε δο ζα ζω μεν ^Δ_δ την ελ
 πι δα των ψυ χωνη μων ⁶_λ

Δοξολογία ἥχος δ'

Ἅχος^{Γτος}

χ^β Δο ο ζα σοι τω δει ζαν τι το φως δο ζα
λ^κ

εν υ ψιστοις Θεω και ε πι γης ει ρη η νη
εν αν θρωποις ευδο κι α

χ^β Υ μνου ου μεν σε ευ λο γου μεν σε δο
λ^κ

προ σκυ νου μεν σε δο ζο λο γου μεν σε ευ χα

ρι στου μεν σοι δο δι α την με γα α λην σου

δο ζαν

χ^β Κυ ρι ε Βα σι λευ ε που ρα νι ε Θε ε
λ^κ

Πα τερ παν το κρα τορ δο Κυ ρι ε γι ε μο

νο γε νες δο ι η σου Χρι στε και Α

γιον Πνευμα

6
λ

^B 6 λ **Κ**υρι ε ο Θε ος ^Δ ο α μνος του Θε ου

ο γιο ο ος του Πατρος ο αιρων την α μαρ

τι ι αν του κοσμου ε λε η σον η μας

ο αι αιρων τας α μαρ τι ι ας του κο

σμου

6
λ

^B 6 λ **Π**ρο σδε ζαι την δε η σιν η μων ^Δ ο

κα θη με νος εκ δε ζι ωων του Πατρος και

+ ε λε η σονη μας

6
λ

^B 6 λ **Ο** τι συ ει μο νος Α γι ος Συ ει ει

μο νος Κυρι ος ^Δ Ι η σους Χριστος εις ^Δ δο

6 λ

ζαν Θε ου Πατροςαμην

B

Καθ' ε καστηνη μερανευ λο γη σω

Σε και αι νε εσωτο ο νο μα α σουεις τον

αι ω να και εις τον αι ω να του αι ω

νος

Κα τα ξι ι ωσον Κυ ρι ε εν τη η

με ρα τα αυτη α να μαρ τη τους φυ λαχθη

ναι η μας

Ευ λο γη τος ει Κυ ρι ε ο Θε ος των

πα τε ερωνη μων και αι νε το ον και δεδο

ξα σμε ενοντο ο νο μα σου εις τους αι ω

νας α μην

6
λ

M

6 Δ
λ Γε ε νοι το Κυ ρι ε το ε λεος σου εφ'
B

6
λ

η μας Δ
B κα θα περηλ πι σαμενε πι σε

6 Δ
λ Ευ λο γη τος ει ει Κυ ρι ε ε δι δα ξο

6
λ

νας α μην ι (τρίς)

ον με τα δι και ω μα τα σου

6 B Δ
λ Κυ ρι ε κα τα φυ γη ε γεν νη η

θης η μιν εν γε νε α και γε νε α Δ
λ ε γω

ει πα Κυ ρι ι ε ε λε η σον με Δ
λ ε α σαι

6
λ

την ψυ χη ην μου Δ
λ ο τι η μαρτον σοι

6 B Δ
λ Κυ ρι ε προς σε κα τε ε φυ γον δι δα

ξον με Δ
λ του ποι ειν το θε λη μα σου Δ
λ ο

τισυει ει ο Θε οςμου

6
λ

^B
⁶
^λ Ο τι πα ρασοι πη γη ζω ης ^Δ εν τω

φω τι σου ο ψομεθαφως

6
λ

^B
⁶
^λ Πα ρα τει νον το ε λε ος σου τοις γι

νω σκου σι σε ^B
⁶
^λ Η γι ος ο Θε ος ^Δ Η γι ος I

σχυ ρος ^Δ Η γι ος α θανατος ε λε η σονη

(τρίς)

6
λ

μας

^B
⁶
^λ Η ο ζα Πα τρι ι και Υι ω ^Δ και α γι ω

Πνευ μα τι

6
λ

^B
⁶
^λ Και νυν και α ει ^Δ και εις τους αι ω νας

των αι ω νων α μην

6
λ

Ἄγιος αὐτὸς εἶ λε η σονη
μας

Ἄσματικόν.

Ἄγιος ο Θεος ο ος
Ἄγιος Ι σχυσ ρο ος Α α
Ἄγιος ια α α α α να α α α τος ε ε
λε η σονη η μα α α α ας

Ἀπολυτίκιον

Ὕχος πλ. α'. Τὸν συνάναρχον Λόγον.

Ἴατρῶν ἔυνωρίδα τὴν θεοπρόβλητον, Κῦρον τὸν πάνυν ἀνδρεῖον, καὶ Ἰωάννην στερρόν, ὡς Μαρτύρων ἀμαρύγματα τιμήσωμεν, καὶ θαυμασίων αὐτουργούς, ἴωμένους τῶν πιστῶν, τὰς νόσους τὰς δυσιάτους, τῇ τοῦ Θεοῦ συνεργείᾳ, λιτὰς αὐτῶν ἀπεκδεχόμενοι.

Ἀπολυτίκιον τῶν Ἅγίων

Ὕχος πλ. α'

^χ
^κ
χ
q

Τα θαυματατῶν α γι ων σου Μαρ τυ

"
υ ρων τει χος α κα τα μα χη τον η μιν δω ρη
σα με νος Χρι στε ο Θε ος ταις αυ των ι κε
σι αις βου λας ε θνων δι α σκε δα σον της βα

σι λει ας τα σκηπ τρα κρα ται ω ω σον ως μο
νος α γα θο ος και φι λαν θρω πος

Εἰς τὴν Θείαν Λειτουργίαν

ΚΥΡΙΕ ΕΛΕΗΣΟΝ

Ὕπαγος λαβε Νη^ω

1.

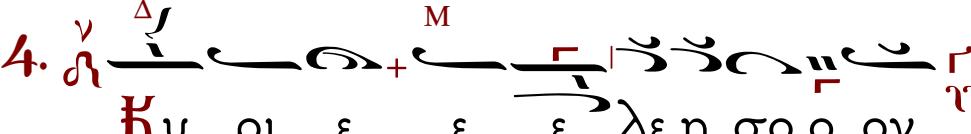
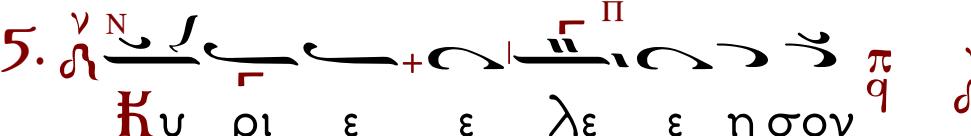
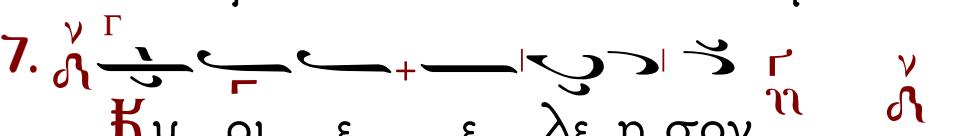
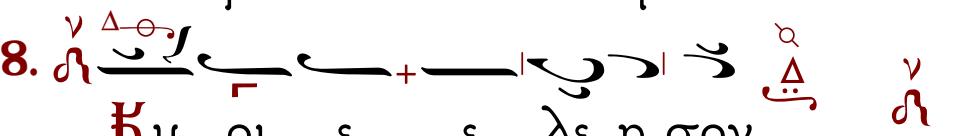
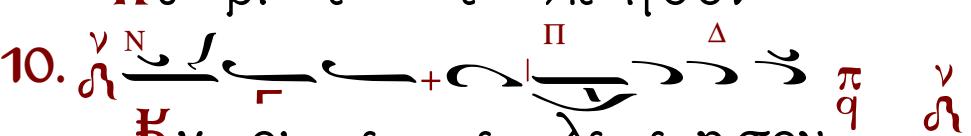
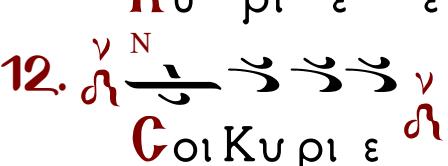
Ἄγιος λαβε Νη^ω Κυριε ε ε λε ε ε η σον Ἄγιος λαβε Νη^ω Κυριε ε ε λε ε ε η σον Ἄγιος λαβε Νη^ω Κυριε ε ε λε ε ε η σον Ἄγιος λαβε Νη^ω Κυριε ε ε λε ε ε η σον Ἄγιος λαβε Νη^ω Κυριε ε ε λε ε ε η σον Ἄγιος λαβε Νη^ω Κυριε ε ε λε ε ε η σον Ἄγιος λαβε Νη^ω Κυριε ε ε λε ε ε η σον Ἄγιος λαβε Νη^ω Κυριε ε ε λε ε ε η σον Ἄγιος λαβε Νη^ω Κυριε ε ε λε ε ε η σον Ἄγιος λαβε Νη^ω Κυριε ε ε λε ε ε η σον

ΕΤΕΡΑ

1.

Ἄγιος λαβε Νη^ω Κυριε ε ε λε ε ε η η σον Ἄγιος λαβε Νη^ω Κυριε ε ε λε ε ε η η σον Ἄγιος λαβε Νη^ω Κυριε ε ε λε ε η η σον

31-01 ΟΡΘΟC ἈΓΙΩΝ ἀΝΑΡΓΥΡΩΝ ΚΥΡΟΥ κ& IOANNΟΥ

4. γ Δ ^M Κυ ρι ε ε ε λε η σο ο ον η δ
5. γ N Δ Κυ ρι ε ε λε ε ησον π q δ
6. γ N Δ Κυ ρι ε ε λε ε ε ησον γ δ
7. γ Γ Δ Κυ ρι ε ε λε η σον η δ
8. γ Δ Ε Δ Κυ ρι ε ε ε λε η σον π δ
9. γ Δ Κυ ρι ε ε λε η σον η δ
10. γ N Δ Π Δ Κυ ρι ε ε λε ε η σον π q δ
11. γ N Δ Κυ ρι ε ε λε ε ε η σον γ δ
12. γ N Δ Κυ ρι ε δ
- Coι Κυ ρι ε δ

Ἄνπιφωνον α'

Ἄνθιος Δι

Ἄ μη η ην

Σπίχ. α! Ευ λο γει η ψυ χη μου τον

Κυ ρι ον και παν τα τα εν τος μου το

ο νομα το Α γιον αυ του

Ταις πρε σβει αις της Θε ο το κου Σω

τερ σωσον ημας

Σπίχ. β! Ευ λο γει η ψυ χη μου τον

Κυ ρι ον και μη ε πι λαν θα νου πα σας

τας αν τα πο δο σεις αυ του

Ταις πρε σβει αις της Θε ο το κου Σω

τερ σωσονημας

Σπίχ. γ! ^{χ M} Κυ ρι ος εν τω ου ρα νω

η τοι οι μα σεν τον θρο νον αυ του και η

Βα σι λει α αυ του παντωνδε σπόζει

Ταις πρε σβει αις της Θε ο το κου Σω

τερ σωσονημας

Σπίχ. δ! ^{χ M} Ευ λο γει τε τον Κυ ρι ον παν

τα τα ερ γα αυ του εν πα ντι το πω

της δε σπο τει ας αυ του

Ταις πρε σβει αις της Θε ο το κου Σω

τερ σωσονημας

Δόξα... Καὶ νῦν...

χ Δ
Ταις πρεσβειαις της Θεού ο το οκου Σω

B M Δ
τερ σωσον η μα α ας
Δ

Ἄνπιφωνον β'

χ M Δ
Ἄ μη η ην

Σπίχ. α' χ Δ
Ἄι νει η ψυ χη μου τον Κυ ρι

χ Δ
ον αι νε σω Κυ ρι ον εν τη ζω η μου

χ Δ
ψαλ λωτω Θεω μου ε ως υ παρχω

χ Δ
Ϲω σον η μα ας γι ε Θε ου ο εν

B M Δ
Α γι ι ι οις θα αυ μα στο ο ο ο ος

χ Δ
ψαλ λον τας σοι αλ λη λου ι α

Σπίχ. β' χ M Δ
Μα κα ρι ος ου ο Θε ος

I α κωβ βο η θιος αυ του η ελ πις
 αυ του ου ε πι Κυ ρι ον τον Θε ον αυ
 του

Cω σον η μα ας γι ε Θε ου ο εν
 A γι ι ι οις θα αυ μα στο ο ο ο ος
 ψαλλον τας σοι αλ λη λου ι α
 Σπίχ. γ! Τον πιοι η σαν τα τον ου ρα
 νον και αι την γην την θα λασ σαν και πα αν
 τα τα εν αυ τοις

Cω σον η μα ας γι ε Θε ου ο εν
 A γι ι ι οις θα αυ μα στο ο ο ο ος

31-01 ΟΡΘΟC ἈΓΙΩΝ ἀΝΑΡΓΥΡΩΝ ΚΥΡΟΥ κ& IOΑΝΝΟΥ

ωντος τον αλλοντας σοι αλληλου ι α
 Σπίχ. δ! Βασι λευ σει Κυρι ος εις τον
 αιωνα ο Θεος ος σου Σιων εις γε νε
 α αν και γε νε αν
 Κωστον η μα ας γι ε Θεου ο εν
 Αγι ι ι οις θα αυ μα στο ο ο ο ος
 ψαλλοντας σοι αλληλου ι α
 Ηο ξα Πατρι και γι ω και Αγι
 ω Πνευμα τι
 Και νυν και α ει και εις τους αι αι
 ω νας των αι αι ωνων Α μην

Μ
 Δ
O μο νο γε νης Γι ος και Λο γος
 του Θε ου α θανατος υ πα α α αρ χων
 Μ
 6 και κα τα δε ζα με νος δι α την η με
 Β
 τερανσωτη ρι ι αν σαρ κω θη η ναι
 εκ της Α γι ας Θε ο το κου και α ει
 παρ θε νου Μα ρι ας α τρε ε πτως εν
 αν θρω πη σας σταυ ρω θεις τε Χρι στε
 ο Θε ος θα να ατω ω θανατον πα τη σας
 ει εις ων της Α γι ας Τρι α δος συν
 δο ζα ζο ο με νος τω Πα τρι και τω Α
 γι ω Πνευματι σωσον η μα α ας

Ἄνπιφωνον Γ'

Ἀπολυτίκιον

Ὕχος πλ. α'. Τὸν συνάναρχον Λόγον.

Στίχος: Θαυμαστὸς ὁ Θεὸς ἐν τοῖς Ἅγίοις
Αὐτοῦ.

Ἴατρῶν ἔυνωρίδα τὴν θεοπρόβλητον, Κῦρον
τὸν πάνυν ἀνδρεῖον, καὶ Ἰωάννην στερρόν, ὡς
Μαρτύρων ἀμαρύγματα τιμήσωμεν, καὶ
θαυμασίων αὐτουργούς, ἴωμένους τῶν πιστῶν,
τὰς νόσους τὰς δυσιάτους, τῇ τοῦ Θεοῦ
συνεργείᾳ, λιτὰς αὐτῶν ἀπεκδεχόμενοι.

Ἐπερον Ἀπολυτίκιον τῶν Ἅγιων

Ὕχος πλ. α'

Στίχος. Τοῖς Ἅγίοις τοῖς ἐν τῇ γῇ Αὐτοῦ
ἐθαυμάστωσεν ὁ Κύριος.

χ ^K
κ
q **Τ**α θαυματατῶν α γι ων σου Μαρ τυ

" χ ^K
κ
q **τ**ει χος α κα τα μα χη τον η μιν δω ρη

χ ^K
κ
q **σ**α με νος Χρι στε ο Θε ος ταις αυ των ι κε

χ ^K
κ
q **σ**ι αις βου λας ε θνων δι α σκε δα σον της βα

σι λει ας τα σκηπ τρα κρα ται ω ω σον ως μο
νος α γα θο ος και φι λαν θρω πος ^χ_q

Εἰσοδικόν.

Ὕχος Δι

Δε ευ τε προ σκυ νη σω μεν και προ
 σπε εσωω με εν Χριστωω ω ω ω Ζω
 σον η μα ας γι ε Θε ου ο εν α γι οις
 θαυ μα στος ψαλλον τας σοι αλ λη λου ου
 ι α

Ἀπολυτίκιον

Ὕχος πλ. α'. Τὸν συνάναρχον Λόγον.

Ἴατρῶν ἔυνωρίδα τὴν θεοπρόβλητον, Κῦρον τὸν πάνυν ἀνδρεῖον, καὶ Ἰωάννην στερρόν, ὡς Μαρτύρων ἀμαρύγματα τιμήσωμεν, καὶ θαυμασίων αὐτουργούς, ἴωμένους τῶν πιστῶν, τὰς νόσους τὰς δυσιάτους, τῇ τοῦ Θεοῦ συνεργείᾳ, λιτὰς αὐτῶν ἀπεκδεχόμενοι.

Ἐπερον Ἀπολυτίκιον τῶν Ἅγιων

Ὕχος πλ. α'

^χ
^κ
χ
q

Τα θαυματατῶν α γι ων σου Μαρ τυ

"
υ ρων τει χος α κα τα μα χη τον η μιν δω ρη
σα με νος Χρι στε ο Θε ος ταις αυ των ι κε
σι αις βου λας ε θνων δι α σκε δα σον της βα

σι λει ας τα σκηπ τρα κρα ται ω ω σον ως μο
νος α γα θο ος και φι λαν θρω πος

Ἀπολυτίκιον τοῦ Ναοῦ

Κοντάκιον τῆς Ὑπαπαντῆς.

Ὕχος Λ Ἡ πα

π^π
 ο μη τραν παρθε νι κην α γι α σας τω
 το κω σου και χει ει ρας του Συ με ων
 ευ λο γη η σας ως ε πρεπε προ φθα σας
 και νυν ε σω σας η μας Χρι στε ε ο Θε ος
 αλλ' ει ρη η νευ σον εν πο λε μοις το πο
 λι τευ μα και κρα ται αι ω σον βα σι λεις
 ους η γα πη η σας και ο μονος φι λα ανθρωω
 πο ο ο ος

ἈΠΟСΤΟΛΙΚΟΝ ἀΝΑΓΝΩΣΜΑ

Μνήμη τῶν Ἅγίων Ἀναργύρων,
Κοσμᾶ καὶ Δαμιανοῦ.
Προκείμενον. Ἡχος δ'

Τοῖς ἀγίοις τοῖς ἐν τῇ γῇ αὐτοῦ
ἐθαυμάστωσεν ὁ Κύριος.

Στίχ. Προωρώμην τὸν Κύριον ἐνώπιόν μου
διαπαντός.

Πρὸς Κορινθίους Α' Ἐπιστολῆς Παύλου
12:27-13:8

Ἄδελφοί, ὑμεῖς ἐστε σῶμα Χριστοῦ καὶ
μέλη ἐκ μέρους. Καὶ οὓς μὲν ἔθετο ὁ θεὸς ἐν τῇ
ἐκκλησίᾳ πρῶτον ἀποστόλους, δεύτερον
προφήτας, τρίτον διδασκάλους, ἔπειτα
δυνάμεις, εἶτα χαρίσματα ἰαμάτων, ἀντιλήψεις,
κυβερνήσεις, γένη γλωσσῶν. Μὴ πάντες
ἀπόστολοι; μὴ πάντες προφῆται; μὴ πάντες
διδάσκαλοι; Μὴ πάντες δυνάμεις; Μὴ πάντες
χαρίσματα ἔχουσιν ἰαμάτων; Μὴ πάντες
γλώσσαις λαλοῦσι; Μὴ πάντες διερμηνεύουσι;
Ζηλοῦτε δὲ τὰ χαρίσματα τὰ κρείττονα. Καὶ ἔτι
καθ' ὑπερβολὴν ὅδὸν ὑμῖν δείκνυμι. Ἐὰν ταῖς
γλώσσαις τῶν ἀνθρώπων λαλῶ καὶ τῶν
ἄγγέλων, ἀγάπην δὲ μὴ ἔχω, γέγονα χαλκὸς

ἡχῶν ἡ κύμβαλον ἀλαλάζον. Καὶ ἐὰν ἔχω προφητείαν καὶ εἰδῶ τὰ μυστήρια πάντα καὶ πᾶσαν τὴν γνῶσιν, καὶ ἐὰν ἔχω πᾶσαν τὴν πίστιν, ὥστε ὅρη μεθιστάνειν, ἀγάπην δὲ μὴ ἔχω, οὐδέν εἰμι. Καὶ ἐὰν φωμίσω πάντα τὰ ὑπάρχοντά μου, καὶ ἐὰν παραδῶ τὸ σῶμά μου ἵνα καυθήσομαι, ἀγάπην δὲ μὴ ἔχω, οὐδὲν ὡφελοῦμαι. Ἡ ἀγάπη μακροθυμεῖ, χρηστεύεται, ἡ ἀγάπη οὐ ζηλοῖ, ἡ ἀγάπη οὐ περπερεύεται, οὐ φυσιοῦται, οὐκ ἀσχημονεῖ, οὐ ζητεῖ τὰ ἔαυτῆς, οὐ παροξύνεται, οὐ λογίζεται τὸ κακόν, οὐ χαίρει ἐπὶ τῇ ἀδικίᾳ, συγχαίρει δὲ τῇ ἀληθείᾳ· πάντα στέγει, πάντα πιστεύει, πάντα ἐλπίζει, πάντα ὑπομένει. Ἡ ἀγάπη οὐδέποτε ἐκπίπτει.

Ἄλληλούϊα. Ἡχος α'

Ίδού δὴ τί καλὸν ἡ τί τερπνόν, ἀλλ' ἡ τὸ κατοικεῖν ἀδελφοὺς ἐπὶ τὸ αὐτό;

Στίχ. **Ο**τι ἔκει ἐνετείλατο Κύριος τὴν εὔλογίαν, ζωὴν ἔως τοῦ αἰῶνος.

Ἐχος λα πα

πα ρι ε ε λε η σον πα
πα ρι ε ε ε λε η σον πα

πα ρι ε ε ε λε η σον πα
πα ρι ε ε ε λε η σον πα

πα ρι ε πα
πα ρι ε πα

μη η η η η η πα
και τω πνευ μα τι ι ι ι ι σα πα

πα οι οι οι οι οι Κυ ρι ε πα Ετερον.
πα οι οι οι οι οι Κυ ρι ε πα Ετερον.

πα ρι ε ε ε ε ε πα
πα α μη ν πα

πα α μη ν πα

Πάτερ ἡμῶν ὁ ἐν τοῖς οὐρανοῖς,

Ἄγιασθήτω τὸ ὄνομά σου,

ἐλθέτω ἡ βασιλεία σου,

Γενηθήτω τὸ θέλημά σου,

ώς ἐν οὐρανῷ, καὶ ἐπὶ τῆς γῆς.

Τὸν ἀρτον ἡμῶν τὸν ἐπιούσιον

δὸς ἡμῖν σήμερον,

Καὶ ἀφες ἡμῖν τὰ ὀφειλήματα ἡμῶν,

ώς καὶ ἡμεῖς ἀφίεμεν τοῖς ὀφειλέταις ἡμῶν,

Καὶ μὴ εἰσενέγκῃς ἡμᾶς εἰς πειρασμόν,

Ἄλλὰ ῥῦσαι ἡμᾶς ἀπὸ τοῦ πονηροῦ.

ΕΙΣ ΑΓΙΟΣ

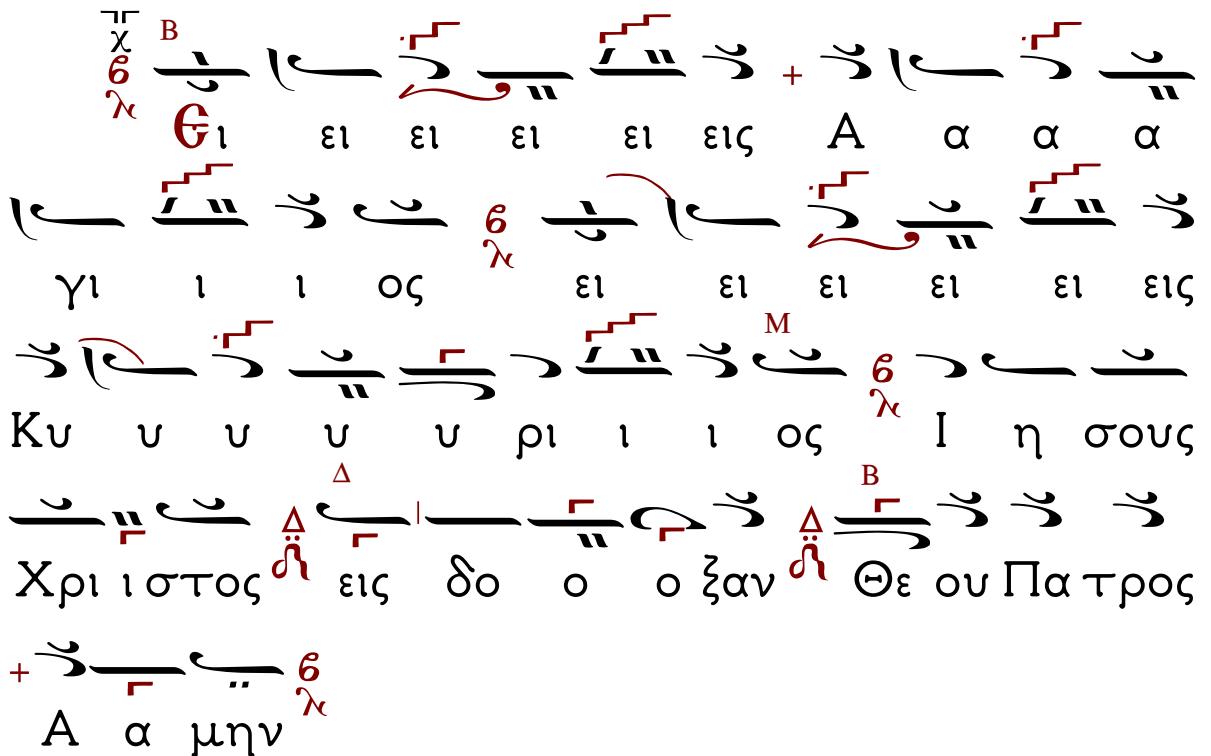
Ὕπαγε Πατέρεναρμόνιος

πάτερ εἰ εις Ἄγιος πάτερ εἰ εις Κυρι

πάτερ εις ιη σους Χριστος εις δοξαν Θε

ου Πατρος α μην πάτερ

Ἅγιος Ἰωάννος

Ἡχος π̄ q Πα ^{χ π} α ^χ α νες Α α α φες Συγ
 χω ω ρησον ο Θε ε ε ος ^{μ π} Τα Πα
 ρα α πτωω μα α τα Η μων ^{π δ} Τα
 Ε κου ου σι ι ι α τα α κου ου
 ου σι ι ι α τα εν γνωω ω σει και τα εν
 α γνοι οι οι οι οι οι οι α ^{κ π} τα α εν
 νυ υ κτι και ε ε εν η η με ε ε ε
 ρα ^χ τα κα τα νουν ^z και δι α ανοι οι αν ^δ τα
 πα αν τα η μιν συχω ω ω ρη σον ως
 α γα θο ος και αι αι φι λα α α α
 αν θρω ω ω πο ο ο ος ^π

Χριστέ το φῶς τό ἀληθινόν.

Ἄχος πάρε πά

Ἄχος πάρε πά
 Χριστέ ε το φως το α λη θι νον το
 φω τι ζον και α γι α α α α α α α ζο
 ον παν τα α αν θρωω πον ερ χο ο ο με
 νον ει εις τοον κο ο ο ο ο ο ο ο
 σμον ση μει ω θη η τω ω ε εφ' η η
 μα ας το φω ω ως του ου προ ο σω ω ω
 που ου ου σου πα εν αυ τω ο ψω
 ω με ε θα φως το ο α προ ο ο ο
 ο σι ι ι τον και κα τε ευ θυ υ υ
 υ νο ον τα δι α βη η μα τα α

η μω ω ων ^Δπρος ερ γα σι ι ι αν τω
 ω ω ων ε εν το ο ο λωω ω ωνσου
 πρε σβει ει αις της πα να χρα αν του ου ου
 σου ου Μη η η τρος ^Π^χ και πα αν τω ων
 σου ου των A γι ω ω ων α μην ^Δ

Εἰς Μνημόσυνον...

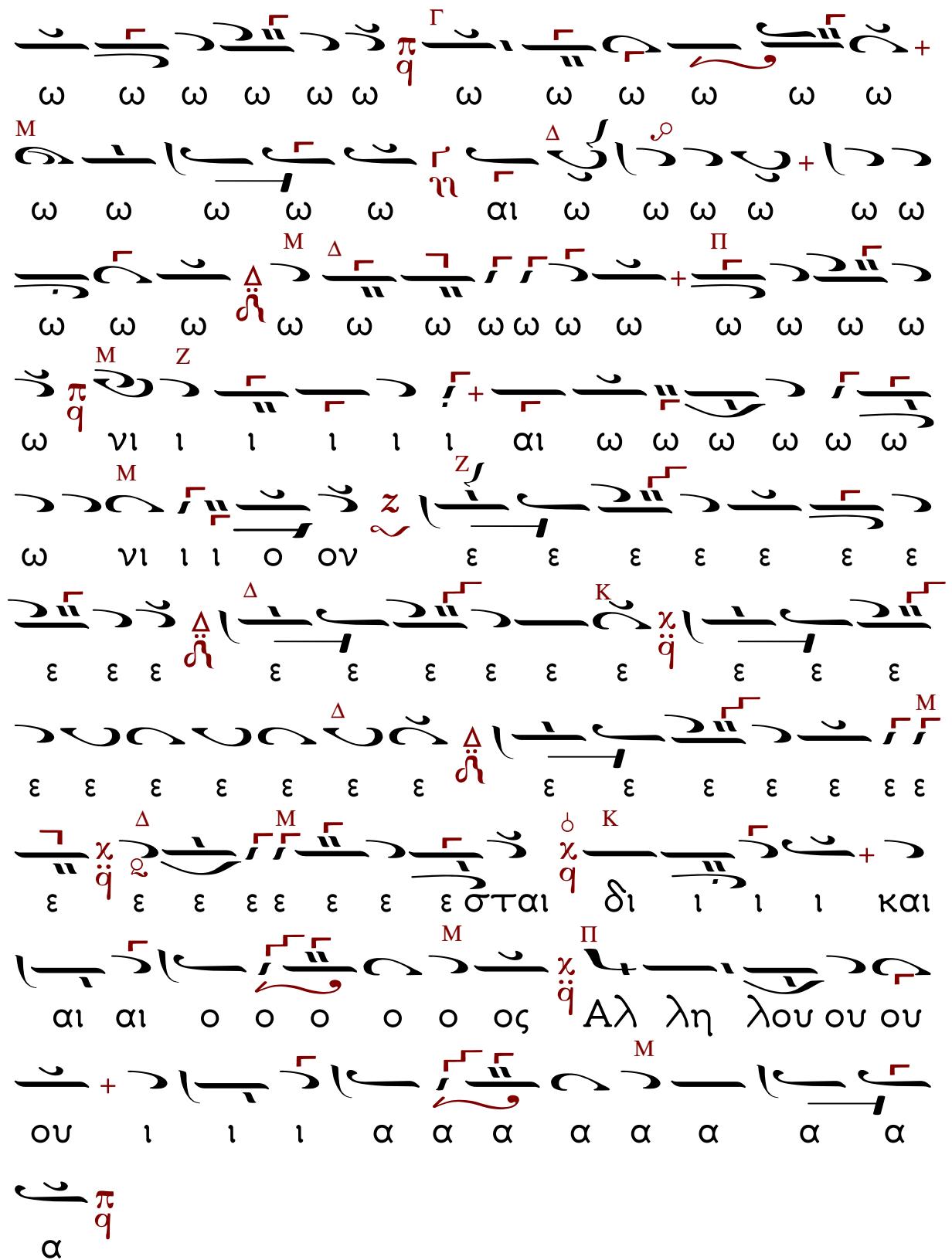
Κωνσταντίνου Πρίγγου

Ἄρχοντος Πρωτοψάλτου τ.Μ.τ.Χ.Ε.

Ὕχος ἡ πά οὐκ εκτασις. ρ-π'

Handwritten musical notation for the first page of the Matins Canon of the Feasts of the Holy Apostles Constantine and John the Baptist. The notation uses black ink on white paper, featuring various neumes (short horizontal strokes) and rhythmic values indicated by numbers below the staff (e.g., ε1, ε2). Red ink is used for specific notes and markings. The notation is organized into measures separated by vertical bar lines.

Handwritten musical notation for the second page of the Matins Canon of the Feasts of the Holy Apostles Constantine and John the Baptist. This page continues the musical setting, maintaining the same style of black ink on white paper with red ink markings. The notation is divided into measures by vertical bar lines.

Εἴδομεν τὸ φῶς τό ἀληθινόν

Ὕχος πά Δι

Ἐι δο μεν το φως το αλη θι νον ε λα
 βο με εν Πνευ μα ε που ρα α νι ον ευ ρο μεν
 πι στιν α λη θη α δι αι ρε τον Τρι
 α δα προ σκυ νου ου ου ουν τες αυ τη γαρ
 η η μας ε σω σε ε ε ε ε εν

Εἰς τό· Πάντοτε, νῦν καὶ ἀεί...

Ὕχος πά Δι μην α μην α μην εις α
 φε σιν α μαρ τι ων και εις ζω ην αι
 ω ω νι ον
 Πλη ρω θη τω το στο μα η μων

αι νε σε ως σου Κυρι ε ο πως υ μνη
 σωμεν την δο ο ζαν σου ο τι η ξι ω
 σας η μας των α γι ων σου με τα σχειν
 μυστη ρι ι ι ι ων τη ρη σον η μας
 εν τω σω α γι α σμω ο λην την η
 με ραν με λε ταν την δι και ο συ νην σου
 Αλ λη λου ι α Αλ λη λου ι α Αλ λη
 λου ου ι α α α

Εἶη τό ὄνομα...

Ἄχος Δι^Θ

Αμην Ει η το ο νο μα Κυ ρι
ου ευ λο γη με νον α πο του νυν και ε
ως του αι ω νος

Το ο νο μα Κυ ρι ου ει η ευ λο
γη με ε νον α πο του νυν και ε ως του
αι ω ω ω νο ο ος

Τόν Εύλογούντα...

Τον ευ λο γου ου ουν τα και α γι ι
α λιν τα η μας Κυ ρι ε φυ λατ τε
ει ει εις πολ λα ε ε τη η η

Ἅγιος Βαρύς Zω $\overset{\text{z}}{\underset{\text{uε}}{\text{z}}}$ $\overset{\text{z}}{\underset{\text{πα}}{\text{z}}}$ να γι ι α Δε
 εσποινα n υ πο την σκε ε επηνσου παντες
 π οι δου ου λοιοι σου τρε ε χο μεν και πα ρα α
 κα λου ου μεν σε ε ε οι οι α να α ζι οι
 π προφθασον και λυτρωσε η μας α πο πα
 σης πε ρι στα α σε ως και α πο θα α να τον τον
 ε ξα α φνι κο ο ον και αι πα νο ο λε θρον
 z $\overset{\text{π}}{\underset{\text{οι}}{\text{δα}}}$ μεν ο ο τι δυ υ να σαι n παν τα ο σα
 αν θε ε ε λει εις και βου ου λε σαι Δε ε σποι
 να α του κο ο ο σμου ελ πις και προ στα σι ι
 α των πι στων n $\overset{\Delta}{\underset{\text{κε}}{\text{χα}}}$ ρι τω με ε νη η ε

31-01 ΟΡΘΟC ἈΓΙΩΝ ἀΝΑΡΓΥΡΩΝ ΚΥΡΟΥ κΙ ΙΩΑΝΝΟΥ

Θεοτοκίᾳ εἰς ἥχον Βαρύν
Μή καταπτεύσεις με

Ἅγιος Βαρύς νόος Ζω

Ἄγιος Βαρύς νόος Ζω
Λε Μη η κα τα α πι στε ευ σης με ν αν
Φρω πι νη προ ο στασι α Πα να γι α δε
Εσποινα α α αλ λα δε ξαι δε ε η σι ι ιν
Του ι κε ε του σου θλι ψις γαρ ε ε
Ε χει με φε ε ε ε ε ε ρειν ου
Δυ να μαι των δαι μο νων τα το ξε ευ μα
Τα σκε πην ου κε ε κτη μαι αι αι ου ου δε
Που ου προ σφυ υ γω ο α α θλι ος
Παν το θεν πο λε μου ου με νος ν και πα ρα

μυ θι ι ι αν ουκ ε χω πλη ην σου Δε ε
 σποι να του κο ο ο σμου ελ πις και προστα σι
 ι ατων πιστων μη μου πα ρι ι δης την
 δε ε η σι ι ιν το ο συμ φε ε ρον ποι η η
 σον

Η Μεταφορά Κειμένων - Καλλιτεχνική έπιμελεια
 έγινε με τό πρόγραμμα «Μελωδός»

τοῦ κ. Σάββα Παπαδόπουλου

www.melodos.com

ἀπό τὸν Βασίλειο Κιαμηλίδη

Τεροψάλτη στὸν Ι.Ν. Ἅγιου Γεωργίου Κουλούρας Βέροιας.